Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 508
Marți 10 martie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Să executăm muncile de primăvară la timp și în bune condiții agrotehnice

Pentru menținerea umezelii în sol!

Desprimăvărarea timpurie a făcut ca anul acesta muncile agricole să înceapă mai devreme ca de obicei. Potrivit ultimelor știri în Constanța, București, Timișoara, Oradea și alte regiuni ale țării au și fost însămînțate cu culturi timpurii suprafețe destul de însemnate.

Faptul că în primăvara aceasta — datorită precipitațiilor puține căzute în timpul toamnei și iernii — există în pămînt o cantitate mică de umezeală, impune ca muncile agricole să fie făcute într-un timp cît mai scurt și în condiții agrotehnice superioare. De îndată ce se poate ieși în cîmp, trebuie începute fără întîrziere lucrarea ogoarelor de toamnă cu grapa și cultivatorul, după caz, și boronitul semănăturilor de toamnă. Se recomandă ca semănăturile de toamnă ieșite slab dezvoltate din iarnă să fie ajutate — acum cînd în pămînt există umezeală mai multă, cu îngrășăminte suplimentare, fie chimice, fie organice (lichid de grajd, găinaț de păsări etc).

In unele părți ale țării, îndeosebi în regiunile Galați și Ploești, au rămas nearate din toamnă suprafețe destul de însemnate. Acestea trebuie arate fără întîrziere. Este necesar ca S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat să folosească la executarea arăturilor de primăvară, plugurile cu 5 brazde în urma cărora trebuie agățate grapele. Este greșit să se are primăvara, mai ales în regiuni secetoase (Dobrogea, Bărăgan, Oltenia) cu plugul cu trei trupițe la adîncime mare, deoarece în felul acesta se pierde o mare parte din umezeala aflată în sol. Țăranii muncitori vor fi îndrumați să folosească la arat și atelajele proprii; dacă terenul permite, trebuie lucrat cu plugul fără cormană pentru a nu se răsturna brazda. Arătura de primăvară făcută cu atelajele trebuie grăpată pe conace pentru a se împiedica evaporarea apei din sol.

Aplicarea îngrășămintelor trebuie de asemenea impulsionată în regiunile Pitești, Iași, Bacău, Ploești și Galați îndeosebi pe terenurile ce vor fi însămînțate cu floarea-soarelui și sfeclă de zahăr.

De îndată ce s-a pregătit terenul trebuie trecut fără zăbavă la însămînțarea florii-soarelui, sfeclei de zahăr, orzului de primăvară, borceagului, lucernei și celorlalte culturi.

Zilele frumoase din ultimul timp au permis ca în numeroase unități agricole socialiste să se treacă la însămînțările de primăvară.

In fotografie: membrii brigăzii condusă de Ștefan Iacob, de la gospodăria colectivă din comuna Baba Ana, regiunea Ploești, însămînțînd floarea-soarelui.

Foto: M. IVANCIU

Ară și seamănă de zor

In dimineața zilei de 3 martie, la secția Pădure a gospodăriei de stat Berteni, regiunea Galați, au început însămînțările de primăvară. Tractoristul Dinu Dumitru din brigada de mecanizare completă a trecut la însămînțatul florii-soarelui. In numai trei zile, el a și însămînțat 30 de hectare, din cele 300 pe care le va cultiva gospodăria în acest an. Alți mecanizatori — Isacov Ion și Ioniță Constantin — au însămînțat peste 40 de hectare cu mazăre, din cele 300 de ha planificate.

— De ce nu au fost concentrați mai mulți mecanizatori la însămînțări din primele zile? l-am întrebat pe tov. Voghioș Carol, directorul gospodăriei.

— Pentru că alți 7 dintre ei zoresc să termine arăturile pe 2.000 de hectare la secția Baltă. In toamnă, aci terenurile nu s-au putut ara, deoarece era pericol de inundație. Acum însă au fost făcute diguri. Este deci necesar să urgentăm și pregătirea tarlalelor pe care vom semăna aci porumbul. Pînă la 6 martie, au și fost arate aproape 100 de hectare. Vom mai repartiza însă și la însămînțări cîțiva mecanizatori, zilele acestea.

Paralel cu lucrările de mai sus, la gospodăria de stat Berteni s-au transportat și în orezăria — care se va întinde în acest an pe 450 de hectare — peste 2.500 de tone de îngrășăminte naturale. De asemenea, odată cu pregătirea parcelelor, se vor încorpora în sol și 300 de tone amendamente (fosfogips) întrucît aci, pe valea Calmățuiului, terenurile sînt sărăturoase.

Grăpează arăturile adînci

In ultimele zile, în gospodăriile agricole de stat din numeroase regiuni ale țării ritmul însămînțărilor de primăvară s-a intensificat.

O deosebită preocupare acordă conducerile acestor unități păstrării umidității în sol. In acest scop, se grăpează atît arăturile adînci de toamnă, cît și culturile însămînțate în toamna trecută.

In gospodăriile de stat din regiunea Craiova, de exemplu, pînă în seara zilei de 6 martie fuseseră grăpate 2.320 de hectare cu arături adînci și 810 ha cu semănături de toamnă, în regiunea Galați — unde însămînțările se execută de pe acum în 20 de gospodării de stat — au fost grăpate 3.200 de ha cu arături adînci, în unitățile din regiunea Iași — peste 800 de ha cu arături adînci, în cele din regiunea Oradea aproape 1.000 de ha cu arături adînci și peste 250 de ha cu semănături de toamnă.

În vii și livezi

In gospodăriile de stat cu sector viticol din întreaga țară paralel cu asigurarea aracilor necesari susținerii vițelor, se fac ultimele pregătiri în vederea altoiului.

În multe unități din regiunea Timișoara, ca de exemplu la gospodăriile de stat Barasca, Teremia Mare, Tomnatic etc., lucrările de altoire au și început.

In livezile gospodăriilor de stat o dată cu lucrările de curățire și fructificare, se termină stropitul pomilor cu sandolin, soluție sulfocalcică etc. Din cei 2 milioane de pomi ai gospodăriilor de stat, pînă la 6 martie au fost stropiți 1.600.000. In sfîrșit, trebuie menționat că în prezent, continuă și executarea gropilor necesare noilor plantări de pomi. Incepînd de la mijlocul acestei luni, în gospodăriile de stat din întreaga țară se vor planta cu pomi fructiferi încă 500 de ha.

Pentru grădina de legume și orezărie

In scopul păstrării umidității în sol și a mărunțirii bolovanilor, brigăzile de mecanizare completă de la gospodăria de stat Fundeni — Frunzănești, raionul Brănești — conduse de tov. Drăghici Ion și Paraschivescu Florea — au început de cîteva zile, să execute discuitul tarlalelor arate din toamnă, pe care se vor cultiva legume și zarzavaturi (pe circa 150 de hectare).

In același timp, sute de muncitori lucrează în prezent, la amenajarea a 150 de hectare pentru orezărie. Cu ajutorul a 35 de screpere se astupă albia veche a Dîmboviței și se execută un canal magistral între comuna Cernica și terenurile orezăriei, pe distanță de 5 km.

Tehnicienii din gospodărie sînt hotărîți să termine neapărat aceste lucrări pînă la 20 aprilie.

DOUĂ RAIOANE — DOUĂ REZULTATE

Soarele, care în ultima vreme s-a ivit tot mai des și mai stăruitor pe albastrul cerului, a făcut ca pe întinsul Bărăganului pămîntul să se zbicească, să devină bun pentru lucrat. Oamenii harnici, avînd pregătite toate cele necesare lucrării și însămînțării ogorului, n-au mai așteptat ca odinioară cîntecul cucului, ori alte semne prevestitoare ale începerii muncilor de primăvară, ci la îndemnul inginerilor și tehnicienilor agronomi au purces la răscolirea gliei. E primăvară, și în acest anotimp fiecare ceas bun de lucru e prețios pentru țăranul muncitor.

Pentru ca nici o picătură de apă să nu se piardă din sol

După o toamnă și o iarnă săracă în precipitații, pămîntul Bărăganului are puține rezerve de umezeală. De lucrul acesta și-au dat seama la vreme inginerii, tehnicienii agronomi și țăranii muncitori de pe ogoarele unite ale raionului Fetești. De aceea, din primele zile bune de lucru, ei au pornit la lucrarea pămîntului sub lozinca: Nici o picătură de apă să nu se piardă din sol.

Majoritatea gospodăriilor colective și de stat din raion avînd ogorîtă din toamnă întreaga suprafață de teren, au început muncile de primăvară prin grăparea și discuirea ogoarelor, și apoi au trecut la semănatul culturilor din prima urgență. Astfel, pînă la sfîrșitul săptămînii trecute gospodăria de stat Jegălia grăpase întreaga suprafață destinată semănăturilor de primăvară (peste 3.000 de ha), discuise terenurile ce urmează să fie însămînțate în prima etapă și începuse însămînțatul florii-soarelui. De asemenea, pînă în ziua de 4 martie gospodăria colectivă „Prietenia romîno-coreeană" din Făcăeni însămînțase 130 de ha cu orz, 75 de ha cu ovăz, 75 de ha cu mazăre și grăpase peste 300 de hectare de ogoare de toamnă. Pînă la data amintită mai sus pe întreg raionul fuseseră însămînțate peste 1.500 de ha cu orz de primăvară, ovăz, mazăre, floarea-soarelui și sfeclă și grăpate peste 2.500 de ha de arături de toamnă (fără gospodării de stat).

Situate tot în Bărăgan — deci cam în aceleași condiții de climă, ogoarele oamenilor muncii din comuna Brănești, regiunea București, au primit și ele de curînd pe semănători. Astfel, membrii unor gospodării colective ca cele din Livedia, Plătărești și Progresul au început însămînțatul florii-soarelui, ovăzului, mazărei, sfeclei de zahăr, grăpînd în același timp și însemnate suprafețe de ogoare de toamnă. În întregul raion fuseseră însămînțate pînă la 5 martie 431 de ha și grăpate 626 de ha. Deși modest, acest început este totuși demn de luat în seamă. Un aspect negativ pentru raionul Brănești îl constituie însă faptul că în zilele favorabile muncilor în cîmp nu s-a trecut la lucrarea din plin a terenurilor rămase nearate din toamnă. După cum arată scriptele, în raion există mai bine de 13.000 ha de teren neogorîte din toamnă. Lucrul acesta ar fi trebuit să dea mai mult de gîndit organelor agricole ale raionului. Cu toate acestea n-au fost luate măsurile necesare pentru a se folosi din plin forțele de muncă la executarea arăturilor de primăvară. Ne-o dovedește faptul că pînă la 6 martie în întregul raion fuseseră arate doar 110 ha.

Îngrășăminte pe suprafețe cît mai mari

Îngrășarea terenurilor a stat în atenția gospodăriilor colective din raionul Fetești. Înțelegînd marea importanță a îngrășămintelor pentru sporirea producției la ha, colectiviștii au cărat la cîmp toate rezervele de gunoi pe care le-au avut, împrăștiindu-le fie pe ogoarele de toamnă, fie sub formă de mraniță pe semănăturile de toamnă. Numai în ultima lună gospodării colective ca cele din comunele Țăndărei și Mihail Kogălniceanu, de pildă, au transportat la cîmp cîte 7—7.500 tone de gunoi de grajd. In întregul raion fuseseră cărate la cîmp pînă zilele trecute, peste 121.000 tone de îngrășăminte naturale (fără gospodăriile de stat). Gospodăriile colective din raion vor folosi la însămînțările din această primăvară și însemnate cantități de îngrășăminte chimice precum și 4.200 de doze de îngrășăminte bacteriene.

Referindu-ne la raionul Brănești se poate spune că și în privința folosirii îngrășămintelor este rămas în urmă. Cele 15.000 de tone de gunoi cărate la cîmp pînă zilele trecute constituie prea puțin față de rezervele de gunoi existente în satele și comunele raionului. Așa stînd lucrurile socotim că este de datoria organelor agricole ale raionului Brănești să ia cele mai eficace măsuri pentru ca paralel cu efectuarea însămînțărilor din prima urgență, să fie intensificat la maximum ritmul arăturilor de primăvară și transportul gunoiului de grajd.

P. VARAȘTEANU

Adunarea activului de partid din orașul și regiunea București

Vineri după-amiază în sala Floreasca a avut loc adunarea activului C.C. al P.M.R. și a comitetelor de partid orășenesc și regional București.

La adunare au luat parte tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Ștefan Voitec, Ion Gheorghe Maurer, Vladimir Gheorghiu, Florian Dănălache prim-secretar al Comitetului Orășenesc București al P.M.R., Gheorghe Necula, prim-secretar al Comitetului Regional București al P.M.R., și alți membri și membri supleanți ai C.C. al P.M.R.

Adunarea a fost deschisă de tov. Florian Dănălache.

Primit cu îndelungi aplauze, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., conducătorul delegației Partidului Muncitoresc Romîn la cel de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S., a făcut o amplă expunere cu privire la lucrările Congresului.

Participanții la adunare au ovaționat îndelung în cinstea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Partidului Muncitoresc Romîn, pentru prietenia poporului nostru cu poporul sovietic și cu popoarele celorlalte țări socialiste, pentru continua întărire a unității lagărului socialist și a mișcării comuniste internaționale.

CONSFĂTUIREA lucrătorilor din agricultura regiunii Constanța

ASPECTE

Intîlnirea la o consfătuire a devenit nu numai un lucru foarte util, dar și o obișnuință a oamenilor care, pornind de la ceea ce au înfăptuit, privesc tot înainte, la munca și lupta pentru obținerea de noi succese.

Acest lucru s-a putut lesne citi în ochii și în cuvintele sutelor de participanți la consfătuirea ce a avut loc în zilele de 3 și 4 martie la Constanța, unde ei și-au împărtășit reciproc experiența muncii de pe ogoare și și-au făcut cunoscut planurile de viitor pentru consolidarea gospodăriilor colective, pentru dobîndirea de recolte tot mai bogate, de venituri cît mai mari.

...Sala in care s-a ținut consfătuirea e plină de bărbați și femei: colectiviști, ingineri și tehnicieni agricoli, mecanizatori din S.M.T., activiști de partid și de stat. Iată, un țăran ca mulți alții — Dumitru Pîrvu, președintele gospodăriei colective din comuna Corbu de Jos, arată celor prezenți cum gospodăria a obținut anul trecut 2.700 kg. porumb boabe la hectar de pe suprafața de 700 hectare; iat-o pe energica președintă a gospodăriei colective din Platonești, tov. Dobrița Dima, împărtășind experiența colectiviștilor din această comună în aplicarea regulilor agrotehnice. Vorbește, stăpînă pe ea, cu pricepere și mîndrie: „Anul trecut am obținut în gospodărie 2.400 kg. de grîu la hectar de pe suprafața de 250 hectare".

Irigat, conveier, polenizat, prașilă mecanică... sînt cuvinte care au intrat de acum în limbajul colectiviștilor. Vorbește despre irigarea culturilor, bunăoară, tov. Mircea Traian, președintele gospodăriei colective din comuna Bordușani: „In acest an vom iriga 100 hectare de floarea-soarelui, 100 hectare de porumb hibrid, 100 hectare de sfeclă de zahăr..." Vorbește tov. Nic. Hudițeanu, președintele gospodăriei colective din Comana, arătînd că în 1958, gospodăria a obținut 2000 litri lapte pe cap de vacă furajată; că au avut conveier verde pe suprafața de 100 ha; că au însilozat 180 vagoane de nutrețuri și că în acest an gospodăria și-a propus în plan să obțină 2.300 litri de lapte pe cap de vacă furajată.

Oamenii vorbesc despre ceea ce au realizat, despre ceea ce și-au propus în viitor, și ascultă cu luare aminte îndemnurile, sfaturile prețioase, venite din partea tov. Vladimir Gheorghiu, secretar al C.C. al P.M.R., tov. Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii, tov. Vasile Vîlcu, prim-secretar al comitetului regional de partid Constanța. In asemenea condiții, consfătuirea ce a avut loc la Constanța în zilele de 3 și 4 martie, a fost o adevărată școală pentru acești oameni de frunte ai ogoarelor, care întorși în satele lor vor ști ce au de făcut spre a obține succese tot mai de seamă în consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, în făurirea unei vieți tot mai îmbelșugate.

Pentru consolidarea și dezvoltarea gospodăriilor colective

Expunerea tovarășului Vasile Vîlcu prim-secretar al Comitetului regional de partid Constanța

Luînd cuvîntul tovarășul VASILE VILCU a spus printre altele: aplicînd în condițiile țării noastre învățătura marxist-leninistă și experiența P.C.U.S. în construirea socialismului la sate, Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949 a stabilit linia politică pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și pentru transformarea socialistă a agriculturii, pe calea atragerii țăranilor muncitori în gospodării agricole colective sau în alte forme de cooperare în producția agricolă — singura cale prin care țărănimea muncitoare poate scăpa cu desăvîrșire de exploatarea moșierilor și a chiaburilor și poate să-și îmbunătățească viața.

Pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Rezoluția Plenarei din 3-5 martie 1949, Comitetul regional de partid și Comitetul executiv al sfatului popular regional, prin activiștii săi, au dus o susținută muncă de lămurire a maselor țărănești de a păși în noua formă de organizare a agriculturii pe baze socialiste, arătînd avantajele ce le vor obține prin munca în comun a pămîntului.

S-a reușit astfel ca în vara anului 1949, în regiunea noastră să ia ființă primele gospodării colective: Ceamurlia de Jos, Ioan Corvin și Progresul. După un an de la înființarea primelor gospodării colective, numărul familiilor de țărani muncitori care au pășit pe calea agriculturii socialiste a crescut mult. Din anul 1949 și pînă la sfîrșitul anului 1955, cînd a avut loc Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, au luat ființă în regiunea noastră 296 gospodării agricole colective și 156 de întovărășiri agricole.

Directivele Congresului al II-lea al partidului nostru au stabilit sarcini uriașe pentru dezvoltarea economică și pe mai departe a țării în cursul celui de al doilea plan cincinal.

Una din sarcinile cele mai importante puse în fața comuniștilor, activiștilor de partid și de stat, de către cel de al II-lea Congres al P.M.R., este creșterea și consolidarea sectorului socialist din agricultură, astfel încît pînă în anul 1960 el să fie preponderent în ceea ce privește suprafața, și să asigure 60-70 la sută din totalul producției agricole marfă.

Această sarcină importantă a mobilizat în și mai mare măsură organele și organizațiile de partid și de stat din regiunea noastră, care au muncit cu abnegație pentru transformarea socialistă a agriculturii. Astfel, munca politică de transformare socialistă a agriculturii a fost încredințată celor mai pregătite cadre din aparatul de partid, de stat și din economie. La baza muncii de transformare socialistă a agriculturii a stat munca de convingere și exemplul oferit de gospodăriile colective fruntașe, care au fost îndrumate și ajutate permanent pentru a se întări și consolida din punct de vedere economic și organizatoric.

Ca urmare a măsurilor luate și a muncii perseverente depuse de organele și organizațiile de partid, de stat, de masă, de membrii colectiviști și agitatori, s-a reușit ca în regiunea Constanța să se termine cooperativizarea agriculturii la 4 iulie 1957, iar la 19 octombrie, același an, să se termine în întregime colectivizarea agriculturii. În cele 286 gospodării colective din regiunea noastră s-au unit pentru totdeauna 104.700 familii care muncesc o suprafață de 578.376 ha de teren, în comun cu mijloace mecanizate puse la dispoziție de către stat prin S.M.T.-uri și după o agrotehnică avansată. Aceasta a demonstrat încă odată justețea Hotărîrilor Rezoluției Plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949 și a altor documente de partid, justețea politicii partidului nostru de întărire a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și de transformare socialistă a agriculturii.

Colectivizarea agriculturii regiunii noastre a permis ca în primăvara anului 1958 să se execute însămînțările la timp și în întregime. Lucrările de întreținere a culturilor au fost,

(Continuare în pag. 3-a)

Cuvîntul tovarășului Ion Cozma ministrul Agriculturii și Silviculturii

Tovarășul ION COZMA membru al C.C. al P.M.R., ministrul Agriculturii și Silviculturii, a făcut o trecere în revistă a realizărilor obținute pe drumul transformării socialiste a agriculturii în cei 10 ani care au trecut de la istorica Plenară a C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949. „Trecerea în masă a țărănimii muncitoare din regiunea Constanța la gospodăria colectivă, a arătat vorbitorul, faptul că ea este prima regiune cu agricultura complet colectivizată, a influențat și influențează și în prezent spre bine mersul colectivizării în țara noastră". In cuvîntul său, tovarășul Ion Cozma a enumerat apoi o serie de rezultate bune obținute de multe gospodării colective din regiunea Constanța, arătînd în continuare sarcinile ce revin organelor agricole și de stat în scopul consolidării și dezvoltării pe mai departe a gospodăriilor colective.

Printre altele, tovarășul Cozma spunea: „Contribuția gospodăriilor colective din regiunea Constanța la asigurarea fondului central de produse al statului este însemnată dar, dacă ținem seama de necesitățile statului și ale colectiviștilor, de posibilitățile mari ce există în acest sens trebuie să spunem că cerealele vîndute sînt încă puține. Aveți condiții și posibilități să obțineți producții mult mai mari și ca urmare să vindeți statului produse mai multe, pentru a obține venituri bogate. Agricultura regiunii are o bază tehnico-materială avansată, gospodăriile colective au în fruntea lor oameni pricepuți, buni gospodari, statul acordă un ajutor substanțial gospodăriilor colective prin creditele date și cadrele de ingineri și tehnicieni trimise să lucreze aici. In acest an gospodăriile colective din regiunea Constanța vor primi din partea statului credite în valoare de 80.000.000 lei, iar stațiunile de mașini și tractoare vor mai fi dotate cu 650 tractoare noi, 545 combine, 650 pluguri pentru tractor, 450 cultivatoare și 1375 semănători. Depind numai de dv., de toți colectiviștii, rezultatele care se vor obține în ridicarea nivelului agriculturii și consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective.

A vorbit apoi despre loturile experimentale ca școală a recoltelor bogate, despre însemnătatea lor. „Nu trebuie să existe gospodărie colectivă fără loturi experimentale pentru obținerea de producții record — adevărate universități ale colectiviștilor. Sămînța — a continuat vorbitorul — agrotehnica, în care mecanizarea are un rol deosebit, îngrășămintele și lucrările pentru reținerea apei în sol, iar peste toate acestea contribuția omului — tocmai pentru acest element sînt necesare loturile experimentale — sînt condițiile principale care duc la obținerea în acest an a unor producții bogate".

In continuare, tovarășul ministru Ion Cozma a vorbit despre necesitatea organizării muncii în gospodăriile colective, a dezvoltării avutului obștesc și a tuturor ramurilor de producție aducătoare de venituri, întărirea legăturii mecanizatorilor din S.M.T. cu producția din gospodăriile colective și despre alte probleme legate de consolidarea și dezvoltarea economico-organizatorică a tuturor gospodăriilor. Vorbitorul s-a referit la importanța bunei desfășurări a campaniei agricole de primăvară și necesitatea luptei pentru reținerea apei în sol în vederea creșterii producției agricole la toate culturile.

In încheiere, tov Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii a spus: „Pe baza discuțiilor pline de elan purtate în cadrul acestei consfătuiri de lucru, a ajutorului dat de partid și guvern, ajutor care va fi primit și în viitor, consider că sînt toate condițiile create ca într-adevăr regiunea Constanța să fie un exemplu tot mai viu de muncă socialistă pentru întreaga noastră țară".

(Text prescurtat)

Ingrăşăminte chimice mai multe şi de calitate mai bună

Ing. ANTON CONSTANTINESCU
adjunct al ministrului Industriei Petrolului şi Chimiei

Regimul de exploatare capitalistă, pentru totdeauna dispărut, care executa docil ordinele stăpînilor din afară, nu numai că nu a dat nici o importanţă dezvoltării industriei de îngrăşăminte ci a căutat să pună piedici în calea slabelor incercări interne de a se crea o astfel de industrie în ţara noastră. Şi aceasta pe vremea cînd patria noastră era etichetată „o ţară eminamente agricolă".

In 1938 în ţara noastră nu se fabrica nici măcar un kg. de îngrăşăminte, iar neinsemnatele cantităţi ce se foloseau proveneau din import. Această atitudine retrogradă era dictată de interesele claselor exploatatoare interne şi externe, care aveau tot interesul să menţină poporul muncitor într-o stare cît mai înapoiată pentru a-l putea exploata cît mai bine.

In 1948, inainte de naţionalizarea principalelor mijloace de producţie, producţia de îngrăşăminte se ridica la neinsemnata cifră de 179 de tone pe an.

Printre marile realizări înfăptuite de regimul democrat popular, indată după naţionalizarea mijloacelor de producţie din industrie şi transporturi in iunie 1948, s-a numărat şi trecerea la producerea pe scară largă a îngrăşămintelor chimice. După naţionalizare ritmul creşterii producţiei de îngrăşăminte a fost vertiginos. De la 3.245 de tone marfă în 1950, producţia a crescut la 36.185 de tone în 1954 şi a ajuns la peste 150.000 de tone în anul trecut.

In anii puterii populare au fost construite multe combinate chimice ca, de pildă, cele de la Tîrnăveni şi Făgăraş, Năvodari. Astăzi, industria noastră chimică cunoaşte o dezvoltare ne mai întîlnită. După cum a arătat tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara din 26—28 noiembrie 1958, producţia ei a crescut în anii puterii populare de opt ori faţă de nivelul anului 1938. Acest ritm vertiginos a făcut ca în medie în ultimii 3 ani să producem de 2,7 ori mai multe îngrăşăminte chimice şi de 6 ori mai multe produse pentru combaterea dăunătorilor decît în 1954. Aceste îngrăşăminte au fost de o calitate mult superioară celor produse anterior.

La consfătuirea care a avut loc la Constanţa anul trecut, partidul a arătat căile de dezvoltare a agriculturii noastre, sprijinul pe care trebuie să-l dea industria de îngrăşăminte chimice luptei pentru obţinerea unor recolte mari de cereale, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr etc. In expunerea făcută la Plenara C.C. al P.M.R .din 26—28 noiembrie 1958, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că: „Producţia de îngrăşăminte chimice va creşte de la 152.000 tone în 1958 la 282.000 tone în 1959, mărindu-se astfel baza materială pentru sporirea producţiei agricole la hectar".

Ritmul de dezvoltare imprimat industriei noastre de îngrăşăminte va permite ca în următorii 10—15 ani să avem un consum de îngrăşăminte pe hectar la nivelul ţărilor cu agricultură avansată. Astfel, vom avea un consum de azot apropiat de cel al Olandei şi un consum de fosfor superior Austriei (19 kg per ha), Spaniei (14 kg. per ha) şi S.U.A. (4,6 kg. per ha).

La sfîrşitul acestei perioade industria chimică va da pentru fiecare hectar de teren arabil circa 230 de kg de îngrăşăminte cu azot şi 116 de îngrăşăminte cu fosfor.

In ultimii ani, agricultura noastră şi îndeosebi unităţile agricole de stat, au folosit cantităţi importante de îngrăşăminte, 130.611 tone în 1956, peste 154.000 de tone în 1957 şi aproape 172.000 de tone în 1958. In anul acesta s-a prevăzut să se folosească 310.000 de tone de îngăşăminte chimice pe o suprafaţă de 1.460.000 de hectare.

Rezultatele folosirii diferitelor produse chimice în agricultură, se pot vedea din sporurile de producţie pe care le-au obţinut unităţile agricole socialiste în ultimii ani, prin folosirea îngrăşămintelor şi a produselor pentru combaterea dăunătorilor. Aşa, de exemplu, la gospodăria agricolă de stat Beşenova Veche, regiunea Timişoara, s-a realizat în anul 1957 pe o suprafaţă de 109 hectare o recoltă medie de 5.020 de kg de grîu la ha; la gospodăria de stat Cocargeaua, regiunea Constanţa, s-a obţinut o producţie medie de 2.600 de kg la ha. Sporuri însemnate de recolte au fost obţinute şi la cultura porumbului, sfeclei de zahăr etc. Bunăoară, gospodăria colectivă din Ohaba Forgoci, regiunea Timişoara, prin aplicarea îngrăşămintelor chimice la sfecla de zahăr, a obţinut un spor de 17.961 de kg rădăcini de sfeclă sau 2.929 de kg de zahăr la hectar. Iată de ce, unităţile agricole socialiste, toţi acei care muncesc pe ogoare, au datoria să dea toată atenţia fertilizării solului, cu îngrăşăminte chimice.

Partidul nostru şi guvernul ţării acordă o grijă deosebită dezvoltării rapide a agriculturii. In expunerea făcută la şedinţa plenară a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat cu insistenţă importanţa tuturor tipurilor de îngrăşăminte în dezvoltarea unei agriculturi avansate şi intensive.

O agricultură avansată cere o folosire intensă a îngrăşămintelor chimice — şi Ministerul Industriei Petrolului şi Chimiei se străduieşte să pună la îndemîna agriculturii noastre îngrăşămintele necesare pentru asigurarea unor recolte mari.

In atenţia cultivatorilor de sfeclă de zahăr!

In primăvara aceasta sezonul muncilor agricole se desfăşoară în condiţii deosebite de alţi ani. Datorită precipitaţiilor puţine căzute în timpul toamnei şi iernii, în pămînt există în prezent o cantitate mică de umezeală. PENTRU A O PASTRA LA INDEMINA PLANTELOR ESTE NEVOIE SA EXECUTAM PRIMELE LUCRARI IN CIMP RAPID ŞI CU UNELTELE CELE MAI POTRIVITE. DE ACEST LUCRU TREBUIE SĂ ŢINĂ SEAMA IN PRIMUL RIND CULTIVATORII DE SFECLA DE ZAHAR.

Să vorbim pe scurt, despre felul cum trebuie executate în primăvara aceasta primele lucrări la cultura sfeclei de zahăr. PENTRU A CIŞTIGA TIMP ŞI A IMPIEDICA PIERDEREA APEI DIN SOL, CULTIVATORII NU TREBUIE SĂ AŞTEPTE ZVINTAREA INTREGII TARLALE CE URMEAZA A FI INSAMINŢATA CU SFECLA DE ZAHAR, CI SA INCEAPA IMPRAŞTIATUL INGRAŞAMINTELOR ŞI PREGATIREA TERENULUI PE PARCELELE UNDE SE POATE LUCRA.

Un îngrăşămînt preţios care aduce însemnate sporuri de recoltă la sfecla de zahăr, este gunoiul de grajd. Gunoiul de grajd se aplică în mod obişnuit toamna. El se poate folosi şi primăvara în cantitate de 20—30 tone la ha., însă bine fermentat (mraniţă) în aşa fel încît să poată fi îngropat în pămînt numai prin lucrarea cu cultivatorul, polidiscul sau grapa.

Foarte bune rezultate dau la sfecla de zahăr îngrăşămintele chimice. Ele se folosesc în cantităţile următoare: 300 kg. azotat + 400 kg. superfosfat + 200 kg. sare potasică la hectar.

In mod obişnuit acestea se aplică astfel: toamna, 70 la sută din cantitatea de superfosfat şi 100 la sută din sarea potasică, iar restul primăvara înainte de pregătirea terenului, sau la praşila II (dacă regiunea este mai secetoasă) şi la praşila II-a şi a III-a (în cazul cînd sfecla se cultivă într-o regiune mai umedă). Prin urmare în primăvară se vor folosi îngrăşămintele chimice în funcţie de cele aplicate în toamnă.

Ingrăşămintele chimice se vor folosi şi pe terenurile care au fost gunoite, fiindcă în felul acesta se obţin sporuri mult mai mari de recoltă.

După împrăştierea îngrăşămintelor, terenul destinat sfeclei de zahăr se pregăteşte pentru semănat. Terenurile care au fost arate din toamnă şi sînt afinate se vor lucra cu netezitoarea sau cu grapa urmată de netezitoare. Cele bătătorite se vor pregăti cit mai superficial cu polidiscul, cultivatorul sau prăşitoarea urmată de grapă sau netezitoare, astfel ca să se creeze la suprafaţa terenului un strat izolator de numai 3—5 cm. grosime. Dacă sîntem nevoiţi să cultivăm sfecla în arătură de primăvară, este recomandabil ca această lucrare să fie făcută fără întîrziere şi în mod corespunzător cînd terenul se revarsă bine în urma plugului. Arătura se tăvălugeşte şi se grăpează imediat.

Paralel cu pregătirea terenului trebuie început şi semănatul, folosindu-se seminţe înmuiate în apă timp de 24 de ore sau iarovizate. Semănatul odată cu pregătirea terenului are mare însemnătate mai ales în primăverile secetoase; în felul acesta sămînţa foloseşte din plin umezeala care se află în cantitate mai mare în pămînt, ceea ce face ca răsărirea să aibă loc mai devreme, iar plantele să reziste mai bine dăunătorilor şi condiţiilor de climă neprielnice. PRACTIC S-A CONSTATAT CA PRIN INTIRZIEREA SEMANATULUI NUMAI CU 5—8 ZILE, PRODUCŢIA DE RADACINI SCADE CU PINA LA 7.500 KG/HA, IAR CEA DE ZAHAR CU CCA. 1.960 KG/HA.

Semănatul se face numai cu semănătoarea. Trebuie folosite la maximum semănătorile care odată cu sămînţa îngroapă în pămînt şi îngrăşămintele minerale. Se recomandă să se folosească la semănat 60—100 kg/ha superfosfat, deoarece în felul acesta se obţin sporuri importante de recoltă.

In timpul semănatului, se va agita în permanenţă sămînţa din cutia semănătorii. Se va avea grijă de asemenea să se scuture tuburile semănătorii, astfel încît să nu rămînă porţiuni sau rînduri nesemănate. Semănătura de sfeclă se tăvălugeşte cu un tăvălug neted urmat de grapa de mărăcini sau de fier cu colţii în sus. Dacă nu avem tăvălug, putem lucra cu grapa de mărăcini sau de fier (uşoară) cu colţii în sus. Foarte bune rezultate se obţin dacă în locul tăvălugului şi grapei se folosesc roţi de presat pămîntul care lucrează numai pe rîndul de sfeclă; aceste roţi se agaţă de semănătoare.

Semănatul se face în mod obişnuit la 38—40 cm. între rînduri dacă sfecla se prăşeşte manual, la 45 cm. cînd sfecla se prăşeşte mecanic şi la 70 cm. dacă cultura se irigă. Adîncimea de semănat recomandată este de 3—4 cm în terenurile grele şi 4—5 cm în cele uşoare.

DR. GH. OLTEANU
I.C.A.R. Bucureşti

De ce numai atît?

52 la sută. Acesta era procentul realizat de Intreprinderea regională „Recolta"-Bucureşti, la încheierea de contracte la cultura florii-soarelui. Defalcat pe raioane se constată că planul de contractări a fost realizat după cum urmează: Slobozia 100,8 la sută, Urziceni, 83,4 la sută, Călăraşi 66,6 la sută, aceste 3 raioane fiind fruntaşe. Urmează apoi majoritatea raioanelor care trec în rîndurile codaşilor. „Steagul de codaş" îl deţinea la data de 6 martie agenţia „Recolta" — raionul Giurgiu, care realizase din plan doar... 12,2 la sută. In imediata apropiere se află raionul Zimnicea cu... 14,2 la sută.

De ce se prezintă astfel situaţia contractărilor la floarea-soarelui în regiunea Bucureşti? De ce există o aşa mare diferenţă între raioane la realizarea planului, deşi sînt aproape aceleaşi posibilităţi? Vom vedea în cele ce urmează.

La şedinţa de analiză care s-a ţinut în cursul săptămînii trecute la comitetul executiv al sfatului popular regional, la care au luat parte preşedinţii sfaturilor populare raionale, şefii agenţiilor raionale „Recolta", preşedinţii Uniunilor raionale ale Cooperativelor de consum precum şi alţi lucrători care muncesc pe linia contractărilor, au fost scoase în evidenţă părţile negative şi pozitive în munca de conctractări. Astfel, s-a arătat că în raioanele Slobozia şi Urziceni, organele competente şi în special agenţia „Recolta" încă de la începutul anului au desfăşurat o rodnică muncă politică în rîndul contractanţilor arătîndu-le avantajele ce le au dacă încheie contracte cu statul. In munca de teren aceste organe au dat exemple de unităţi agricole cooperatiste care în anul trecut au avut cîştiguri însemnate de pe urma contractării la floarea-soarelui. In raionul Slobozia, de pildă, s-a arătat că gospodăria colectivă „Horia, Cloşca şi Crişan" din Căzăneşti, care pentru cantitatea contractată şi predată statului a încasat suma de peste 196.000 de lei precum şi aproape 2.600 de litri de ulei. Astfel de exemple au mai fost date şi din gospodăriile colective din Lazu şi Mărculeşti, care de asemenea au avut venituri însemnate de la floarea-soarelui contractată şi predată statului. Şi în anul acesta, unităţile arătate mai sus au fost printre primele la încheierea de contracte pentru floarea-soarelui.

Cît priveşte latura negativă a muncii de contractări la floarea-soarelui, a reieşit că raioanele codaşe (Giurgiu, Zimnicea, Alexandria) au dovedit o slabă preocupare în această acţiune. Lucrătorii raionali şi comunali ai întreprinderii „Recolta" s-au lăsat antrenaţi în alte munci, străine acţiunii de contractări.

Regiunea Bucureşti este codaşă la acţiunea de contractări pentru floarea-soarelui. Pînă la începerea în masă a însămînţărilor de floarea-soarelui zilele sînt numărate. De aceea, atît sfaturile populare, cooperaţia, şi mai cu seamă agenţiile „Recolta" care au un plan mare de contractări la floarea-soarelui, trebuie să desfăşoare în aceste zile o largă muncă politică în rîndurile contractanţilor, pentru a-i convinge pe aceştia de veniturile mari pe care le au contractînd şi predînd statului cît mai multă sămînţă de floarea-soarelui.

GH. BACIU

Concursuri regionale de vinuri

Zilele trecute, au avut loc concursuri regionale de vinuri, organizate de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii prin Institutul de Cercetări Horti-Viticole din Bucureşti — Băneasa, în următoarele centre:

- la Iaşi, pentru regiunile Iaşi şi Suceava;
- la Galaţi, pentru regiunile Galaţi şi Bacău;
- la Ploeşti, pentru regiunile Bucureşti, Ploeşti şi Constanţa;
- la Oraşul Stalin, pentru regiunile Stalin şi Cluj.

Astfel de concursuri vor mai avea loc la Piteşti pentru regiunile Piteşti şi Craiova şi la Timişoara pentru regiunile Timişoara, Oradea, Hunedoara şi Baia Mare, între 11 şi 14 martie a.c.

La concursurile regionale de vinuri participă cu probe (5 sticle a 3/4 litri din fiecare tip de vin) unităţi de stat, colective şi particulare.

Scopul acestor concursuri este de a cunoaşte posibilităţile reale ale viticulturii R.P.R., orientarea justă privind direcţiile de dezvoltare în viitor a producţiei de vinuri, generalizarea şi popularizarea metodelor tehnologice moderne pentru obţinerea vinurilor de calitate superioară prin schimbul de experienţă al unităţilor concurente.

Vinurile premiate la concursurile regionale vor constitui baza de triere pe plan republican în vederea participării ţării noastre la concursurile internaţionale din 1959.

Corespondenţii voluntari ne scriu despre învăţămîntul agricol de masă

In sprijinul colectiviştilor

Cu 45 de cursanţi funcţionează cercul agrozootehnic la gospodăria colectivă din comuna Sinoie, raionul Istria.

Lectorul cursului, inginerul agronom Nicolae Perifan, în cele 14 lecţii predate pînă acum, a făcut numeroase demonstraţii practice. Pentru însuşirea de către colectivişti a cît mai multe învăţăminte, au fost folosite ca exemple, rezultatele obţinute anul trecut pe lotul demonstrativ al gospodăriei. Astfel, s-au dat explicaţii amănunţite arătîndu-se cum datorită aplicării regulilor agrotehnice, recolta obţinută pe lotul demonstrativ a ajuns la 3.180 kg grîu la ha, cu toată seceta care a fost.

Participînd cu regularitate la cercuri ciobanii Paşa Nicolae şi Mola Gheorghe îngrijesc mai bine oile gospodăriei, hotărîţi să scoată şi chiar să depăşească producţiile de lînă şi lapte, planificate.

Scopul cursului agrozootehnic, acela de a ajuta pe colectivişti să înveţe pentru a spori necontenit producţia agricolă, va fi sigur îndeplinit anul acesta, datorită bunei sale desfăşurări şi interesului dovedit de cursanţi, dornici să afle cît mai multe din tainele ştiinţei agricole.

ŞTEFAN CONSTANTIN

★

2.518 kg floarea-soarelui din soiul VNIIMK a obţinut anul trecut la ha gospodăria colectivă „Dezrobirea" din comuna Mitoc, raionul Bîrlad. Această producţie a convins pe colectivişti cît de important este să folosească la însămînţat numai sămînţă de soi.

Asemenea învăţăminte şi altele asemănătoare menite să-i convingă pe colectivişti de importanţa aplicării regulilor agrotehnice, au fost predate iarna aceasta la cursul agrozootehnic de masă care funcţionează în gospodărie. Printre lecţiile ascultate cu mult interes de către cei 50 de cursanţi au fost cele despre cultura sfeclei de zahăr şi florii-soarelui, cultura porumbului şi altele.

Cursanţii s-au angajat să fie nelipsiţi de la munca în cîmp pe terenurile gospodăriei şi să aplice în practică cele învăţate la cursuri.

FANICA CERNAT

Brigada artistică a colectivei

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Cîmpineanca, raionul Focşani, a fost organizată o brigadă artistică cu formaţii de teatru, dansuri naţionale şi cor.

Demn de subliniat este faptul că tinerii cei mai sîrguincioşi la lecţiile din cadrul cursului agrozootehnic de masă ce se ţine în gospodărie cum sînt: Dîrdolă Dumitru, secretarul organizaţiei de bază U.T.M., Nicolae Apostol, Său Nicolae, Tobulcea Virgil, Lupaşcu Joiţa, Sgurău Constantin, Dumitraşcu Maria şi Ancuţa Său — sînt şi cei mai entuziaşti participanţi la repetiţiile formaţiilor brigăzii artistice — care în curînd va da festivaluri în toate satele din împrejurimi.

AL. ION

La casa laborator a colectivei

Casa laborator a gospodăriei colective din satul Sîrbi, raionul Bîrlad, a devenit un punct de atracţie pentru majoritatea colectiviştilor.

In fotografie: un grup de colectiviştii cerînd explicaţii suplimentare inginerului Moraru Mircea.

Pentru fondul central al statului

Să urgentăm încheierea contractelor

Insămînţările au început aproape în toate regiunile ţării. Lupta pentru o recoltă bogată este astăzi în plină desfăşurare. Inceperea însămînţărilor impune ca şi ritmul încheierii contractelor dintre producătorii agricoli şi organele comerciale să fie accelerat. Se ştie doar că, printre altele, un producător stabileşte suprafaţa ce o va însămînţa cu o anumită plantă ţinînd seama pe lîngă nevoile sale de produse şi de obligaţiile contractule. Deci, la foarte marea importanţă pe care o au contractările pentru formarea fondului central al statului se adaugă şi acest fapt.

Mersul de pînă acum al contractărilor arată că la unele produse cum ar fi, de pildă, sfecla de zahăr, s-au obţinut rezultate bune. La sfeclă s-au contractat cu cîteva mii de ha. mai mult decît era prevăzut. O parte a culturii de sfeclă va fi irigată. Deci şi producţiile vor fi mari. In privinţa sfeclei de zahăr sarcina trasată de ultima plenară a C.C. al P.M.R. se îndeplineşte cu succes. Dar plenara din noiembrie a atras atenţia între altele şi asupra dezvoltării culturii florii-soarelui pentru ca ţara noastră să lichideze importul de ulei. Trebuie spus însă că pînă în prezent s-a contractat puţin faţă de necesităţi şi, mai ales, faţă de posibilităţile existente. Intrucît în aceste zile timpul este prielnic însămînţării florii-soarelui, munca de contractare trebuie intensificată.

Deşi se seamănă mai tîrziu, nu trebuie neglijată nici contractarea porumbului. Dezvoltarea impetuoasă a aşezărilor muncitoreşti şi a industriei noastre de bunuri de larg consum cere o producţie sporită de porumb şi cantităţi mari de porumb la fondul central al statului. In unele raioane ca Filimon Sîrbu, Brăila, Carei, Jimbolia cunoscute ca mari producătoare de porumb, contractările se desfăşoară cu intensitate atît pe linia cooperaţiei de consum cît şi pe linia întreprinderii „Recolta".

Printre hotărîrile importante ale Consiliului de Miniştri al R.P.R. apărute în ultimul timp se numără şi cea privitoare la producţia de legume. Anul acesta oamenii muncii vor primi mai multe legume şi zarzavaturi ca anul trecut. Organele contractante au datoria nu numai să asigure cantităţi sporite de legume. Ele au datoria să contracteze o bună parte din aceste legume în apropierea centrelor de consum pentru a le putea aduce în stare cît mai proaspătă pe piaţă şi pentru a reduce cheltuielile de circulaţie. Din păcate în unele regiuni industriale ca Ploeşti şi Stalin s-au contractat pînă acum, mai ales de către unităţile cooperaţiei, prea puţine legume. La cartofi cooperaţia este achizitor unic. Planul contractărilor la cartofi a fost îndeplinit cu aproape o lună în urmă în regiunea Iaşi. In alte regiuni însă, care au condiţii din cele mai bune pentru cultura cartofilor, s-au contractat pînă-n prezent cantităţi mult prea mici. Printre acestea se numără regiunile Baia Mare şi Hunedoara.

In ultimii doi ani cooperaţia şi-a sporit de peste trei ori volumul contractărilor de produse agricole. Succesele cooperaţiei se explică în bună măsură prin organizarea producătorilor agricoli contractanţi în asocieri. Anul trecut, peste 70 la sută din cerealele preluate au fost contractate de către producători prin asociere. Este bine ca cooperaţia să extindă sistemul contractării prin asocieri la absolut toate produsele.

Deşi mai sîntem încă în faza încheierii de contracte este necesar să ne preocupe de pe acum problema preluării produselor. In regiuni ca Timişoara, Galaţi, Craiova, Bucureşti, Oradea, Hunedoara mulţi dintre producătorii care au încheiat contracte cu organele cooperaţiei ca individuali sînt acum membri ai unităţilor agricole cooperatiste. Alţii vor deveni membri ai acestor unităţi între timp. La grîu, de exemplu, ei nu vor putea să se achite de obligaţiile asumate prin contract, predînd grîul în ziua treierişului, dacă contractele fiecăruia nu vor trece asupra unităţii din care face parte. Este, de aceea, necesar ca în aceste zile, unităţile cooperatiste să vadă ce obligaţii contractuale au noii înscrişi, şi să le însumeze în obligaţiile pe care le are deja fiecare gospodărie sau întovărăşire agricolă. Această operaţie va permite ca toate cantităţile contractate să fie predate la timp.

Sîntem deja în plină campanie a muncilor agricole de primăvară. Aceasta impune o grabnică terminare a încheierii contractelor pentru vînzarea către stat a produselor vegetale. Atenţie deosebită porumbului şi florii-soarelui, plante deosebit de valoroase pentru economia naţională. Atenţie legumelor şi cartofilor, alimente dintre cele mai cerute de către consumatori în tot cursul anului.

O măsură bine venită

Din iniţiativa Ministerului Agriculturii şi Silviculturii va avea loc între 10—15 martie a.c., la staţiunea experimentală zootehnică Popăuţi, regiunea Suceava, un instructaj privind bonitarea mieilor Karakul şi metişi. La instructaj vor participa zootehnişti şi brigadieri din gospodăriile agricole de stat, zootehnişti de la centrele de selecţie din regiunile Suceava, Iaşi şi Bacău, colectivişti etc.

Scopul acestei acţiuni este de a se bonita în acest an cel puţin 8.800 miei Karakul şi metişi în gospodăriile agricole de stat, colective, alte ferme de stat şi în sectorul individual.

Intre 18—23 martie a.c., inginerii zootehnişti de la centrele de selecţie, care au participat la acest instructaj, vor ţine instructaje asemănătoare la regiunile Bacău, Iaşi şi Suceava cu zootehniştii din reţeaua sfaturilor populare, din gospodăriile agricole de stat, şi gospodăriile agricole colective ce au turme de oi Karakul şi metişi.

T. B.

ALECU IVAN GHILIA: Cuscrii

Cronica Literară

Alecu Ivan Ghilia este un scriitor tînăr. Cu atît mai mare este meritul său de a se fi încercat într-un domeniu care cere maturitate artistică, experienţă şi o bună pricepere a închegării episoadelor într-o acţiune pătrunsă de adevărul vieţii.

Cu unele neîmpliniri — pe care nu le vom trece cu vederea, autorul a realizat o carte actuală despre procesul colectivizării la sate, urmărind cu relief epic cum se desfăşoară în vara anului 1952 transformarea socialistă a agriculturii într-un sat moldovenesc, Hîrtoapele.

Ceea ce prozatorul a ştiut să pună în lumină, convingător, şi captivant ni se pare a fi forţa oamenilor cinstiţi, dorinţa lor de a se ridica la un trai îmbelşugat şi luminos, ori cîte piedici le-ar pune în cale duşmanii lor vicleni şi înverşunaţi.

La Hîrtoapele urmează să ia fiinţă o gospodărie colectivă. Secretarul de partid Ion Airinei şi ţăranul mijlocaş Petre Istrate au muncit deopotrivă ca să îndemne oamenii pe făgaşul unirii pămîntului şi muncii lor, pentru ca astfel să-şi schimbe din temelii modul de viaţă. Se pare că au reuşit cînd de odată ceva le destramă toată truda. Ce s-a întîmplat? Ghilia a creat cu simţ realist acest moment de cumpănă cînd duşmanul de clasă, cutezător şi energic, se dă în vileag, îşi dezvăluie intenţiile.

Inchegarea unei gospodării este, fireşte, un eveniment epocal în viaţa ţăranilor muncitori dintr-un sat. Unii vin cu hotărîre în întîmpinarea noului, alţii şovăie, se simt încă legaţi prin rudenie, superstiţii sau slăbiciune de foştii lor stăpîni, exploatatorii din trecut.

Aşadar, împrejurarea înfiinţării unei colective provoacă la Hîrtoapele fierbere, naşte frămîntări, pune faţă în faţă obiceiuri şi tradiţii ruginite cu avantajele noului mod de a munci şi trăi. Această perspectivă îngăduie scriitorului să urmărească faptele dintr-un unghi surprinzător. Ghilia se dovedeşte interesat de primenirile intervenite în viaţa satului în anii puterii populare.

De bună seamă, nici chiaburul Bursuc şi nici speculantul Gavrilă Marchidan, seminaristul Nelu sau lacomul Maftei Zvorişteanu nu privesc cu ochii buni ce se întîmplă în jurul lor. Ideea reuniunii oamenilor într-o gospodărie colectivă îi înspăimîntă, fiindcă văd în înfăptuirea acesteia forţa, care le va nimici şi restul de influenţă asupra satului, îi va izola şi neutraliza economic, moral, politic.

Pentru moment în ajutorul lor vine carieristul Costin Marchidan, strecurat în aparatul comitetului raional de partid. Acesta soseşte în sat cu gîndul de a-şi face tatăl cu orice preţ colectivist. Aşa îi dictau lui situaţia, interesele sale de afacerist. Cum însă intrării în gospodărie a speculantului Marchidan i se opune cu dîrzenie în primul rînd ţăranul mijlocaş Petre Istrate, Costin Marchidan înşelînd biroul organizaţiei de bază îl declară pe Istrate chiabur. Acest fapt duce la retragerea din gospodărie a mai multor familii care vedeau în Petre Istrate ca de altfel întreaga obşte, un gospodar înţelept şi harnic. Banda de duşmani ai colectivizării urmăreşte să acapareze ea gospodăria colectivă ca să paralizeze orice ofensivă menită să restabilească adevărul. Dar chiaburii uită să ia în seamă forţa comuniştilor, hotărîrea şi cinstea ţăranilor muncitori, care conduşi de Ion Airinei ştiu de-acum ce au de făcut. Ion Airinei şi alături de el oameni de felul lui Andrei Obadă, Lungu Pintilei şi alţii vin de hac sabotorilor în spiritul luptei de clasă. Bătălia cu vechiul este cîştigată.

Acest material faptic bogat, complex a fost folosit de scriitor pentru a închega tabloul pătrunderii socialismului într-unul din satele patriei. Conflictele sociale, evenimentele mărunte, de zi cu zi, totul trăieşte zugrăvit realist, cu preocuparea pentru zbuciumul omenesc izvorît din faptul istoric al năruirii lumii vechi şi al clădirii celei socialiste. Personajele se conturează în funcţie de poziţia lor faţă de problemele ascuţite ale transformării socialiste a satului.

Din acest punct de vedere nu toate capitolele ajută la sublinierea ideii de bază a romanului care evidenţiază succesul luptei partidului pentru colectivizarea agriculturii. Legat de acest fapt se cuvine menţionată şi palida creionare a secretarului de partid Ion Airinei, mult mai şters decît alte apariţii individualizate ale „Cuscrilor" şi cu totul sub nivelul cerut de însuşi rolul său în acţiunea cărţii.

Roman inspirat din actualitate „Cuscrii" dezvoltă o temă de real interes cu talent şi cunoaştere satisfăcătoare a realităţii satului de azi. Cartea sa este un mijloc de educare a maselor şi de mobilizare la lupta condusă de partid pentru colectivizarea agriculturii, pentru pace şi belşug.

H. ZALIS

Pe urmele materialelor publicate

In ziarul „Agricultura Nouă" nr. 502 din 17 februarie 1959, a fost publicat un foileton sub titlul **„Concluzie justă"** în care se arăta că mecanicul şef Tutuianu Constantin al gospodăriei de stat din comuna Armăşeşti regiunea Bucureşti, în loc să se ocupe de repararea maşinilor şi uneltelor agricole, lipseşte cu zilele de la atelier pentru treburi familiare.

In răspunsul trimis redacţiei noastre, Trustul regional Gostat Bucureşti, ne anunţă că cele sezisate de ziar sînt juste şi s-au luat măsuri de sancţionarea vinovatului.

★

Sub titlul „Cultura legumelor — o ramură neglijată", a apărut în ziarul nostru nr. 499 din 6 februarie un articol în care se arăta că locuitorii din comunele Negoeşti, Romîneşti, Pietroşani, Tîrgşorul Vechi, regiunea Ploeşti, sînt cunoscuţi ca buni gospodari. Dar, din lipsă de îndrumare tehnică din partea organelor agricole de la raionul Ploeşti, în aceste comune legumicultura este neglijată, fapt ce împiedică aprovizionarea din abundenţă a oamenilor muncii din oraşul Ploeşti cu legume şi zarzavaturi.

Răspunsul trimis de secţia agricolă a sfatului popular raional Ploeşti, arată că cele scrise în ziar sînt juste. Pentru acest lucru în ziua de 13.II.1959 s-a organizat o consfătuire cu toţi legumicultorii fruntaşi din raion, unde li s-au dat îndrumări, iar de la această dată tehnicienii şi inginerii secţiei agricole au fost trimişi pe teren pentru a îndruma felul cum trebuie muncit în acest sector.

★

De asemenea, în ziarul „Agricultura Nouă" din 20 ianuarie 1959 a fost publicat un articol intitulat: **„O mai mare atenţie îngrijirii livezilor"**. In acest articol se arăta că inginerii şi tehnicienii din comunele raionului Focşani nu îndrumă temeinic pe ţăranii muncitori să facă la timp şi în bune condiţii lucrările de îngrijire a pomilor.

Secţia agricolă a raionului Focşani ne arată că în urma publicării acestui material s-au luat măsuri necesare şi acolo unde nu s-a putut ara din cauză că livezile sînt pe pante, s-a trecut la săparea în jurul fiecărui pom. De asemenea s-a trimis în comună materialele necesare stropirii pomilor, pentru combaterea dăunătorilor.

„SINCERITATE"

Lucrînd fără simţ de răspundere mecanizatorii de la S.M.T. Negreşti—Iaşi au întîrziat repararea tractoarelor şi a maşinilor agricole.

— Alo? Cum stăm??... Stăm bine, de ce să ne văităm!.. Tractoarele?? Păi... şi ele stau!!!

Desen de N. CLAUDIU

CONSFĂTUIREA LUCRĂTORILOR DIN AGRICULTURA REGIUNII CONSTANȚA

Pentru consolidarea şi dezvoltarea gospodăriilor colective

(Urmare din pag. 1)

de asemenea, efectuate în condiţii mult mai bune ca în anii precedenţi. In aceste munci gospodăriile colective au primit un preţios sprijin din partea staţiunilor de maşini şi tractoare, care sînt dotate cu 3.218 tractoare, 500 combine şi alte maşini agricole necesare extinderii mecanizării lucrărilor agricole.

Volumul lucrărilor efectuate în anul trecut de către S.M.T.-uri este de 1.737.404 ha arătură normală, ceea ce înseamnă o depăşire a sarcinei anuale cu 17 la sută, iar faţă de 1957 cu 35 la sută. Pe tractor convenţional s-au realizat cîte 415 hectare arătură normală, faţă de 340 ha arătură normală realizate în 1957, mărindu-se astfel productivitatea muncii cu 22 la sută. De remarcat este faptul că planul anual a fost realizat de toate staţiunile de maşini şi tractoare, iar pe fel de lucrări sarcinile au fost realizate şi depăşite la toate lucrările contractate.

Un succes de seamă al mecanizatorilor din S.M.T.-uri este şi acela că în 1958 preţul de cost a fost redus cu 30 la sută faţă de anul 1955 şi cu 26 lei la hectar de arătură normală faţă de preţul de cost planificat, adică de la 131,95 lei s-a ajuns la 105,86 lei, realizîndu-se o economie pe regiune de peste 28.000.000 lei.

Datorită aplicării principalelor lucrări agrotehnice la timp şi de bună calitate, numeroase gospodării colective au obţinut în anul trecut cu toate condiţiile nefavorabile, producţii sporite la ha. La grîu, de pildă, gospodăriile colective Gura Văii şi Platoneşti au recoltat cîte 2.000 kg şi respectiv 1.802 kg la ha. La cultura porumbului (unde s-a folosit pe 66 la sută din suprafaţa însămînţată pe regiune sămînţă simplă şi dublu hibrid) recolta a fost, de asemenea, bună. Gospodăriile colective, „23 August", Viile Noi şi Cobadin au scos cîte 2.800 kg, 2.700 kg şi respectiv 2.523 kg porumb boabe la ha. Iar gospodăriile colective Făclia şi Ogoarele care au însămînţat în ogor de toamnă, au folosit sămînţă din soiul VNIIMK şi au dat mai multe praşile, au recoltat prima cîte 2.458 kg la ha şi a doua 1.830 kg la ha. Trebuie însă arătat că nu în toate gospodăriile s-au realizat asemenea succese. In unele gospodării colective s-au constatat o serie de lipsuri care s-au concretizat în obţinerea de producţii mici. Aceasta s-a datorat faptului că organizaţiile de bază şi comitetele raionale de partid nu au controlat şi îndrumat în suficientă măsură munca consiliilor de conducere. Ca urmare, în unele raioane ca Tulcea, Istria şi altele, producţia medie la ha la grîu şi porumb a fost mult sub posibilităţi. Producţiile scăzute obţinute în unele gospodării colective se datoresc în cea mai mare măsură şi faptului că nu s-a ţinut seamă de recomandările inginerilor şi tehnicienilor agronomi în ceea ce priveşte folosirea seminţelor de soi, mai productive, respectarea cantităţii de seminţe date la ha, şi aplicarea la timp a lucrărilor de întreţinere a culturilor şi combaterea dăunătorilor.

Unele consilii de conducere din gospodăriile colective au încercat să justifice nerealizarea producţiilor medii planificate invocînd condiţiile climaterice nefavorabile. Realitatea este că seceta a contribuit numai în mică măsură la obţinerea de producţii scăzute.

In mare măsură a contribuit însă nerespectarea regulilor agrotehnice recomandate pentru fiecare cultură în parte. Acestea au fost aplicate în multe locuri parţial.

Consiliile de conducere ale unor gospodării colective nu au luat din timp măsuri de eliberare a terenului pentru ca tractoarele să poată executa arături adînci de toamnă, iar directorii S.M.T.-urilor şi inginerii agronomi n-au luat poziţie combativă împotriva acestor delăsări în muncă.

La obţinerea de producţii slabe la ha a contribuit şi nefolosirea marilor rezerve de gunoi de grajd care există în gospodăriile colective, la marginea satelor şi în gospodăriile personale ale colectiviştilor. De asemenea, nerespectarea timpului optim de însămînţare şi faptul că praşila a treia pe regiune s-a executat pe numai 29 la sută din suprafaţa ocupată cu porumb şi-a adus aportul la realizarea de producţii scăzute.

Din lipsurile anului trecut trebuie să se tragă învăţămintele necesare. Numai astfel vom putea să obţinem an de an producţii sporite la ha.

Referatul prezentat de tov. Vîlcu Vasile s-a ocupat pe larg şi de problema creşterii animalelor.

Este bine cunoscut rolul deosebit de important al creşterii animalelor ca ramură principală de producţie pentru asigurarea oamenilor muncii cu produse alimentare de origină animală şi a industriei uşoare şi alimentare cu materii prime. Din creşterea animalelor, gospodăriile colective pot obţine mari venituri băneşti, ceea ce contribuie la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor, precum şi la ridicarea valorii zilei-muncă.

In ultimii ani, şi în special după consfătuirea lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii din primăvara anului trecut, şi ca urmare a condiţiilor create prin colectivizare şi datorită măsurilor luate de comitetul regional de partid şi de comitetul executiv al sfatului popular regional, s-a realizat o însemnată creştere a numărului de animale proprietate obştească. Astfel, numărul total al taurinelor a crescut cu 34 la sută faţă de 1957, iar al vacilor cu lapte cu 12,6 la sută. Creşteri asemănătoare s-au înregistrat şi la celelalte specii de animale. PARALEL CU CREŞTEREA NUMERICĂ S-A ACORDAT O ATENŢIE DEOSEBITĂ ÎMBUNĂTĂŢIRII RASELOR, ASIGURĂRII BAZEI FURAJERE ŞI CONSTRUIRII DE ADĂPOSTURI PENTRU ANIMALE. ÎNSĂMÎNŢĂRILE ARTIFICIALE AU CONSTITUIT UN MIJLOC IMPORTANT ÎN ACŢIUNEA DE SPORIRE A EFECTIVELOR DE ANIMALE ŞI DE ÎMBUNĂTĂŢIRE A CALITĂŢII LOR. Numai în anul trecut au fost însămînţate artificial 107.873 de oi şi 3.298 vaci. In acţiunea de îmbunătăţire a raselor un sprijin de seamă l-a dat staţiunea experimentală zootehnică Palas, care a dat gospodăriilor colective mii de ovine, tăuraşi şi juninci de rasă.

O MARE EXTINDERE A LUAT ÎN REGIUNEA NOASTRĂ ACŢIUNEA DE INCUBAŢIE A OUĂLOR. Cele 388 de incubatoare au difuzat în anul trecut 365.188 pui, din care 351.188 pui în gospodăriile colective.

Ca urmare a creşterii numărului de animale, gospodăriile colective au ridicat în anul trecut peste 1.800 diferite construcţii, ceea ce înseamnă că numai într-un singur an de colectivizare au fost construite aproape tot atîtea obiective cîte s-au construit în perioada de la 1949—1957. DEMN DE REMARCAT ÎN ACEASTĂ PROBLEMĂ ESTE FAPTUL CĂ S-AU FOLOSIT PE SCARĂ LARGĂ MATERIALE DE CONSTRUIT LOCALE, LUCRU CARE A DUS LA REALIZAREA DE MARI ECONOMII, CEEA CE A PERMIS GOSPODĂRIILOR COLECTIVE SĂ FOLOSEASCĂ FONDURILE BĂNEŞTI PENTRU CUMPĂRAREA DE ANIMALE.

O ramură aducătoare de mari venituri băneşti gospodăriilor colective, şi care a luat în anul trecut o extindere, este piscicultura. Cele 99 de brigăzi piscicole existente în gospodăriile colective de pe malul Dunării şi al Mării au adus un venit bănesc de 8.636.626 lei.

Mari cantităţi de produse livrate statului

Prin contractările de produse agricole, vegetale şi animale, gospodăriile colective îşi pot valorifica produsele lor în mod sigur şi avantajos. Conştienţi de acest lucru, în anul 1958, colectiviştii din regiunea noastră au valorificat prin vînzare către stat, grîu, porumb, floarea-soarelui, în cantitate de peste 89.000 tone, adică cu 20.732 tone mai mult ca în anul 1957. De asemenea, au livrat statului 19.568 hl lapte de vacă faţă de 9.800 hl cît s-a realizat în 1957 şi 30.200 hl lapte de oaie, adică cu 20.000 hl mai mult ca în 1957. Gospodăriile colective au mai vîndut statului 4.055 tone carne faţă de 2.052 tone în 1957, iar lînă peste 515 tone.

In acest an gospodăriile colective au contractat pînă acum peste 52.000 tone de grîu, peste 52.000 tone de porumb şi peste 19.000 tone de floarea-soarelui. Au fost contractate, de asemenea, mari cantităţi de produse de origină animală.

SPORIREA PRODUCŢIEI LA HA ŞI DEZVOLTAREA CREŞTERII ANIMALELOR AU FĂCUT CA ÎN ANUL TRECUT GOSPODĂRIILE COLECTIVE DIN REGIUNE SĂ REALIZEZE VENITURI BĂNEŞTI ÎN VALOARE DE PESTE 304.000.000 LEI, ADICĂ 53.598 LEI LA 100 DE HA TEREN AGRICOL SAU O CREŞTERE DE 28.000 LA 100 HECTARE FAŢĂ DE ANUL TRECUT. Numai din producţia animală s-a încasat 69.000.000 de lei.

Paralel cu dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective, a crescut simţitor şi averea obştească. Astfel, dacă în 1955, fondul de bază era de 75.000.000 lei, iar în 1957 de 168.000.000 lei, la sfîrşitul anului trecut fondul de bază a ajuns la peste 255.000.000 lei.

O DATĂ CU CREŞTEREA PRODUCŢIEI VEGETALE ŞI ANIMALE S-A RIDICAT SIMŢITOR ŞI VALOAREA ZILEI-MUNCĂ. ÎN MULTE GOSPODĂRII COLECTIVE LA ZIUA-MUNCĂ S-AU DAT PRODUSE ŞI BANI ÎN VALOARE DE PÎNĂ LA 43,50 LEI.

Din referatul prezentat în faţa participanţilor la consfătuire s-au mai desprins şi alte probleme care au contribuit la continua dezvoltare şi întărire economico-organizatorică a gospodăriilor colective, la ridicarea nivelului cultural şi de trai al colectiviştilor din regiunea Constanţa.

Sarcini de viitor

In continuare vorbitorul a spus că, Plenara CC., al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 a trasat sarcini de mare însemnătate pentru dezvoltarea agriculturii ţării noastre. Pe baza acestor sarcini, conferinţa regională de partid, ţinută la 10—11 ianuarie 1959, a hotărît ca pînă în 1960 producţia agricolă din regiunea Constanţa să crească substanţial în toate ramurile. Gospodăriile de stat trebuie să obţină o producţie medie de grîu de 1.800 kg. la ha. iar gospodăriile colective cel puţin 1.500 kg.; la porumb 2.500 kg. boabe la ha., gospodăriile de stat şi 2200 kg. gospodăriile colective.

Pentru aceasta — a arătat tov. Vasile Vîlcu — este necesar ca organele şi organizaţiile de partid, organele de stat, inginerii şi tehnicienii din G.A.S., S.M.T. şi gospodăriile colective, precum şi conducerile unităţilor socialiste de stat şi cooperatiste să pregătească din timp şi cu tot simţul de răspundere aplicarea măsurilor agrotehnice care duc la sporirea producţiei: pregătirea bună a solului înainte de semănat, întrebuinţarea îngrăşămintelor naturale şi chimice (se vor fertiliza peste 270.000 ha.), însămînţările să se execute în timpul optim (ceea ce este posibil datorită faptului că în toamnă s-au arat adînc 331.298 ha.), să se folosească numai seminţe de soi, lucrările de întreţinere a culturilor să se facă la timp şi de calitate (se vor aplica cel puţin 3 praşile la porumb, 4 la sfeclă de zahăr şi bumbac) şi altele; să se extindă irigatul de-a lungul Dunării, Borcii, Ialomiţei şi celorlalte cursuri de apă.

In vederea dezvoltării viticulturii şi pomiculturii în regiunea noastră — a continuat vorbitorul — pe lîngă cele 1.150 de ha. plantate cu vie, şi 1.200 ha. plantate cu pomi fructiferi în acest an, se vor planta încă 1.700 de ha. cu vii şi 1.500 de ha. cu pomi. De asemenea, pentru refacerea viilor şi a livezilor existente se vor completa 440.000 goluri în vii şi 20.000 goluri în livezi. O deosebită atenţie trebuie să se acorde dezvoltării şi pe mai departe a sectorului zootehnic. Astfel, pînă la sfîrşitul acestui an efectivele de animale din gospodăriile colective trebuie să ajungă, prin cumpărări şi prăsilă proprie, la 38.000 taurine din care 16.750 vaci, 120.000 porcine din care 13.000 scroafe, 500.000 capete ovine din care 375.000 oi mame şi 380.000 păsări. Pentru a asigura creşterea numerică şi calitativă a animalelor planificate trebuie să se dea atenţia cuvenită reproducerii şi selecţionării. In acest scop, la toate fermele apte pentru reproducţie, monta se va face în întregime cu reproducători de valoare, recunoscuţi, extinzînd însămînţările artificiale la vaci şi oi, astfel ca în 1959 să funcţioneze 20 staţiuni de însămînţări artificiale la vaci şi 150 la oi, iar în 1960, asemenea staţiuni trebuie să ajungă la 200.

In acest an, se va începe acţiunea de merinozare a întregului efectiv de ovine. Se va folosi pe scară largă incubaţia artificială a ouălor. Se vor pune la incubat 8 serii cu cel puţin 125.700 ouă de fiecare serie, din care în gospodăriile colective 111.300 ouă de serie. Astfel se vor difuza 653.640 pui şi boboci de raţă şi gîscă de reproducţie şi pentru creştere.

Avînd în vedere sarcina creşterii numărului de animale, precum şi importanţa ce o are hrana şi sporirea producţiei şi productivităţii animalelor, în anul 1959 se vor însiloza 475.000 tone nutreţuri, revenind pe cap de vacă furajată 10 tone, 5 tone pentru restul taurinelor şi 0,3 tone pentru fiecare oaie şi fiecare porc. Pentru producerea unor cantităţi suplimentare de nutreţuri care să fie folosite în stare verde, pentru însilozare sau sub formă de fîn, se vor însămînţa în mirişti 7.000 ha. cu plante furajere. Se vor desţeleni din păşunile şi fineţele slab productive o suprafaţă de 12.300 ha. Se vor cultiva cu plante de nutreţ pentru masă verde prin sistemul conveierului verde o suprafaţă de 20.000 ha.

In anul 1959, gospodăriile agricole colective vor construi un număr total de 1406 obiective, din care 168 grajduri, 261 maternităţi şi îngrăşătorii, 352 coteţe de păsări şi puiernițe, 182 saivane şi alte construcţii.

Gospodăriile colective, sprijinite şi îndrumate de organele de partid şi de stat, prin îmbunătăţirea efectivelor de animale, prin asigurarea bazei furajere, prin o hrănire mai raţională şi o mai bună adăpostire a animalelor trebuie să obţină în acest an o producţie medie de 1.450 litri lapte pe cap de vacă furajată, 40 litri lapte pe cap de oaie şi 2,4 kg. lînă.

In încheiere tov. Vasile Vîlcu s-a ocupat de măsurile ce trebuie luate pentru cointeresarea materială a colectiviştilor, de grija ce trebuie acordată bătrînilor, de ridicarea calificării cadrelor de conducere şi tehnice din gospodăriile colective şi de contribuţia gospodăriilor colective la asigurarea fondului central al statului. De asemenea a arătat sarcinile organelor şi organizaţiilor de partid şi a organelor de stat pentru sporirea producţiei agricole-vegetale şi animale, pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective şi alte probleme.

Cauza ridicării agriculturii este cauza întregului popor a spus tov. Vîlcu. Experienţa de pînă acum şi în mod deosebit a anului 1958, cînd agricultura noastră a fost complet colectivizată, a arătat că harnica noastră ţărănime colectivistă, urmînd cu încredere linia politică trasată de partid prin Rezoluţia Plenarei C. C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949, unindu-se într-o singură formă de muncă — gospodăria colectivă — a obţinut rezultate bune în muncă, nivelul de trai al membrilor colectivişti îmbunătăţindu-se simţitor.

Pentru viitorul luminos al poporului nostru, pentru menţinerea şi consolidarea păcii, să muncim cu şi mai mult avînt, să obţinem noi şi noi victorii sub conducerea înţeleaptă a partidului nostru, a Comitetului său Central în frunte cu tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej.

Agrotehnica şi-a spus cuvîntul

Tovarăşul ing. SINCA NICOLAE de la gospodăria colectivă Cobadin, a arătat că, colectiviştii se conving din an în an tot mai mult de roadele aplicării agrotehnicii înaintate, precizînd că în primăvara trecută, gospodăria a însămînţat porumbul în două trupuri. Pe un loc mare de 400 ha situat peste calea ferată şi pe locul denumit Pădurea Salim în suprafaţă de 264 ha aşezat de cealaltă parte a căii ferate. Deci acelaşi sol. Iată cum a fost pregătit terenul în vara 1957. După recoltarea grîului pe cele 400 ha s-a făcut o arătură superficială la 10—12 cm cu plugul cu ramă de 5. La două, trei săptămîni s-a arat din nou la o adîncime de 20—22 cm, după care locul a fost lăsat aşa pînă primăvara. In luna martie, de îndată ce terenul s-a zvîntat, s-a dat cu cultivatorul. In luna aprilie, înainte de însămînţare, s-a mai dat încă o dată cu cultivatorul pentru a forma un pat bun germinativ şi pentru a distruge buruienile. La semănat s-a folosit sămînţă dublu hibridă „Pioneer 345" generaţia întîia. Lucrarea s-a executat cu maşinile S.M.T.-ului la 90 cm între rînduri şi 40 cm pe rînd. După răsărire, s-a dat cu sapa rotativă iar cînd plantele au avut 5 frunze s-a făcut prima praşilă mecanică urmată de cea manuală pe rînd. In timpul verii au mai fost executate încă două praşile mecanice la interval de 12—15 zile. O dată cu praşila a doua s-au administrat în sol şi cîte 100 kg azotat de amoniu la ha. In urma acestor procedee s-a putut culege cîte 5.320 kg porumb ştiuleţi la ha.

In parcela a doua nu s-a făcut arătură superficială după recoltatul păioaselor şi florii-soarelui, şi nici arătură adîncă de toamnă, ci s-a arat abia în primăvară prin luna martie după care s-a boronit.

Însămînţatul a fost executat între 25—28 aprilie, folosindu-se sămînţă dublu hibridă „Pioneer 352" generaţia a doua. Intreţinerea culturii s-a făcut la fel ca în parcela cealaltă, numai că, din lipsă nu s-au administrat îngrăşăminte azotoase. Toamna s-a recoltat doar cîte 2.000 kg porumb ştiuleţi la ha. Experienţa a dovedit superioritatea arăturilor superficiale imediat după recoltarea păioaselor şi a celei adînci de toamnă, precum şi a aplicării îngrăşămintelor chimice. Folosind această experienţă. pentru acest an, cele 900 ha ce vor fi însămînţate cu porumb, au fost arate din vară şi apoi, toamna arate adînc. Odată cu arătura adîncă, 370 ha au fost fertilizate cu cîte 15—20 tone gunoi de grajd. Totodată, colectiviştii au luat măsuri, ca la momentul potrivit să dea şi îngrăşăminte chimice, iar însămînţarea să fie făcută în timpul optim, folosindu-se numai sămînţă dublu hibridă „Pioneer 345" generaţia întîia. Prăşitul, de asemenea va fi făcut de cîte ori va fi nevoie.

Dezvoltarea creşterii animalelor, grijă de căpetenie

Luînd cuvîntul tovarăşul OROZAN DUMITRU, preşedintele gospodăriei colective din cartierul Viile Noi, a spus că, deşi comuna este situată în imediata apropiere a oraşului Constanţa, fapt ce înlesneşte valorificarea imediată şi fără cheltuieli mari a produselor animale, totuşi colectiviştii nu au dat o prea mare importanţă creşterii animalelor, mulţumindu-se doar cu creşterea a cîteva vaci cu lapte. Abia după consfătuirea de la Constanţa ce s-a ţinut în primăvara anului trecut, s-a trecut la munca pentru dezvoltarea acestei ramuri de producţie aducătoare de mari venituri în gospodăria colectivă. Pe lîngă preocuparea de a mări efectivul de vaci cu lapte (la sfîşitul anului trecut acesta a ajuns la 35 vaci) colectiviştii s-au preocupat îndeaproape de buna întreţinere a animalelor. In primăvara anului trecut, de pildă, s-a asigurat un conveier verde din 27 ha secară, 10 ha iarbă de Sudan, sorg masă verde de pe 25 ha şi 3 ha de pepeni furajeri. Astfel, în timpul primăverii şi verii s-a dat animalelor o hrană consistentă. Pentru a hrăni şi în timpul iernii animalele cu furaj de bună calitate, gospodăria a avut grijă să însămînţeze porumb pentru siloz pe 30 ha, sfeclă furajeră pe 10 ha şi morcovi pentru siloz pe 2 ha, ceea ce a permis ca în toamnă să fie însilozate 510 tone de furaje. Dînd fiecărei vaci cantitatea de hrană în raport cu producţia de lapte pe care-o dă, mulgătorii au reuşit să obţină de la cele 35 de vaci—din rasa Schwytz şi Pînzgau — o producţie medie de 2.727 litri pe cap de vacă furajată. La unele s-a obţinut o producţie record de 5.000—5.500 de litri de lapte. In felul acesta gospodăria a putut vinde statului şi pe piaţa oraşului mari cantităţi de lapte. Venitul total încasat anul trecut din sectorul zootehnic a fost de 350.000 lei.

Pentru acest an gospodăria colectivă din Viile Noi şi-a propus să mărească efectivul de vaci pînă la 50 şi să obţină o producţie medie de aproape 3.000 litri lapte pe cap de vacă furajată.

2.458 kg floarea-soarelui la hectar

Cu toate condiţiile neprielnice din anul trecut, noi am reuşit să obţinem o recoltă de 2.458 kg floarea-soarelui la ha, datorită lucrărilor ce le-am făcut după toate recomandările ştiinţei agricole, a spus tovarăşul ION SIGHIGEA, preşedintele gospodăriei colective din Saligni, raionul Medgidia. Intr-adevăr colectiviştii au muncit cu iscusinţă. Imediat după recoltarea grîului din vara anului 1957 au ogorît pămîntul, iar toamna i-au dat o arătură de 23—25 cm adîncime. (Cu un an înainte acest loc a fost fertilizat cu cîte 15—16 tone de gunoi la ha.) In primăvară cînd terenul s-a zvîntat, a fost grăpat, iar înainte de însămînţare a fost lucrat cu polidiscul în două direcţii, la adîncimea de însămînţare. Semănatul s-a executat pe la sfîrşitul lunii februarie întrebuinţîndu-se sămînţă din soiul VNIIMK. După ce plantele au răsărit bine, s-a făcut praşila primă cu prăşitoarea printre rînduri. La vreo două săptămîni, s-a dat a doua praşilă, de data aceasta şi pe rînd, manual, făcîndu-se totodată şi răritul. Cu toate că pămîntul nu era buruienos, lipsa ploilor din luna mai a obligat pe colectivişti la o a treia praşilă. In iunie a fost efectuată şi a patra praşilă, tot din cauza secetei. Ca urmare, seceta n-a putut opri din dezvoltare plantele, tocmai datorită acestor lucrări repetate. La recomandarea tov. Elena Gaghi, tehniciana gospodăriei, colectiviştii au aplicat şi polenizarea artificială suplimentară. Astfel, s-a putut recolta de pe cele 40 ha cîte 2.458 kg seminţe de floarea-soarelui la hectar, ceea ce a răsplătit din plin osteneala oamenilor.

In încheiere tov. Sighigea a arătat că în acest an gospodăria şi-a propus să însămînţeze 140 ha cu această cultură, pentru care, terenul a fost pregătit ca şi în anul trecut, numai că odată cu arătura adîncă de toamnă, colectiviştii au băgat sub brazdă cîte 15—18 tone gunoi de grajd la ha.

Numai oi care dau lînă multă şi de bună calitate

Creşterea oilor a luat în ultimul timp o amploare din ce în ce mai mare în gospodăria noastră. In prezent avem peste 2.500 de capete, ceea ce reprezintă aproape 120 oi la suta de hectare. Cu toate că numărul este mare, rezultatele nu ne mulţumesc, pentru că avem oi spănci şi ţigăi care ne dau o producţie mică de lînă, a arătat în cuvîntul său tovarăşul ION PETRE preşedintele gospodăriei colective din Pantelimonu de jos. El a mai arătat că la începutul anului 1957 gospodăria a luat de la staţiunea experimentală zootehnică Palas 150 de oi merinos de mare productivitate. Cîţiva colectivişti n-au văzut cu ochi buni acest lucru, acuzînd consiliul de conducere că iroseşte banii pe oi cînd aveau destule în gospodărie. Prin cumpărarea acestor oi — gospodăria a făcut o treabă bună. Gospodăria a organizat apoi trei loturi a cîte 100 de oi: unul din oile cumpărate, adică din rasa merinos, al doilea din oi spănci, iar al treilea din rasa ţigaie. Oile din cele trei loturi au primit aceleaşi îngrijiri. In luna mai a anului trecut, cînd ele au fost tunse, rezultatul a fost la fiecare lot altul. De pe oile de rasă merinos s-au tuns în medie cîte 5,6 kg de lînă de la fiecare oaie. La oile spănci producţia medie de lînă a ajuns la 3,1 kg lînă, iar la ţigaie numai 1,8 kg. Veniturile băneşti au fost şi ele diferite. De pe lîna obţinută de la primul lot — oi merinos — s-au încasat 36.940 lei, de la cel de-al doilea 16.800 lei, iar de la al treilea numai 8.640 lei. Această experienţă a arătat că nu-i tot una a creşte oi de rasă merinos sau ţigaie. „De aceea luptăm ca pînă în 1960 să realizăm, o dată cu creşterea efectivului, şi merinozarea tuturor oilor ce le avem", a încheiat preşedintele gospodăriei colective din Pantelimonu de jos.

Construcţii bune şi ieftine

Dezvoltarea sectorului zootehnic a pus în faţa noastră sarcina de a ridica construcţii corespunzătoare, a spus tovarăşul ION MORARU, preşedintele gospodăriei „Griviţa Roşie" din comuna Sinoie, raionul Istria, arătînd că din 1954 şi pînă acum, în gospodărie s-au ridicat 34 diferite construcţii, printre care 5 grajduri, 3 maternităţi, 9 saivane, şi altele. In continuare el a mai arătat că pînă în anul trecut gospodăria a folosit la ridicarea construcţiilor materiale care costau foarte mult. Un grajd pentru 50 capete, de exemplu, a costat 150.000 lei, o maternitate cu 40 de boxe 58.000 lei, iar un saivan pentru 500 oi — 66.000 lei.

Urmînd recomandările consfătuirii de la Constanţa din primăvara trecută, colectiviştii din Sinoie au mărit simţitor numărul de animale şi au construit noi adăposturi, adaptînd sistemul de acoperiş stuf-arc. Astfel, un grajd pentru 50 capete vite mari a costat numai 58.000 lei, o maternitate cu 40 boxe 24.000 lei, iar un saivan pentru 500 oi numai 21.000 lei.

Aceste construcţii sînt tot atît de igienice şi călduroase ca şi celelalte ridicate mai înainte. Economia făcută la aceste construcţii, a dat colectiviştilor posibilitatea să întrebuinţeze mai cu folos fondurile gospodăriei.

După muncă şi răsplată

Cultura sfeclei de zahăr pe meleagurile constănţene este relativ nouă. Seceta caracteristică acestor locuri, a făcut să dăinuie pînă mai acum cîţiva ani, părerea că această cultură nu are condiţii prielnice pentru obţinerea unor producţii mari. Agrotehnica înaintată însă a dezminţit acest lucru. In această privinţă, tovarăşul ION TANASE, preşedintele gospodăriei colective din comuna Mircea-Vodă, a spus:

— In trecut noi nu dădeam prea mare atenţie culturii sfeclei de zahăr şi mai ales regulilor agrotehnice. După ce-o semănam ne interesam prea puţin de ea. O prăşeam numai cînd era năpădită de buruieni, iar răritul îl făceam la voia întîmplării. Aşa, în 1954, de pe 8 ha însămînţate cu sfeclă de zahăr, am obţinut o recoltă foarte slabă.

Preşedintele a mai spus cum, ascultînd de sfaturile agronomilor, în 1956, colectiviştii au început să se preocupe mai mult de această cultură. Astfel, de pe 5 ha, ei au recoltat cîte 20.000 kg la ha. Rezultatul frumos a dat imbold şi în anul viitor, gospodăria a mărit suprafaţa la 10 ha. Producţia a crescut şi ea la 35.000 kg la ha, iar venitul realizat a fost de 130.000 lei. In anul 1958, gospodăria a dublat din nou suprafaţa, terenul fiind pregătit încă din vară, cînd după recoltatul grîului a fost făcut ogor, iar în toamnă arat la o adîncime de 25—27 cm. In primăvară s-a împrăştiat cîte 250 kg superfosfat la ha după care s-a arat cu plugul cu cormană la o adîncime de 8—10 cm. Inainte de însămînţare s-a mai dat odată cu discurile, astfel ca terenul să fie bine pregătit. Cînd sfecla a răsărit, i s-a dat o praşilă printre rînduri, bineînţeles fără a umbla la plante. La praşila a doua pe care colectiviştii au executat-o după vreo 8—10 zile, s-a trecut şi cu sapa pe rînd. In felul acesta plantele au crescut şi dezvoltat de minune. După ce rădăcinile au ajuns de grosimea unei ţigări, s-a făcut o a treia praşilă efectuîndu-se totodată şi răritul. S-a lăsat numai cîte un fir într-un loc, alegîndu-l pe cel mai viguros, distanţa dintre plante fiind de 15—20 cm.

Lipsa ploilor de peste vară i-a făcut pe colectivişti să mai dea încă 2 praşile. Deci 5 praşile în total. Muncind astfel, ei au scos de pe cele 20 ha cîte 40.756 kg sfeclă de zahăr la ha. S-a predat statului 815.000 kg. de sfeclă de zahăr şi s-a încasat suma de 277.000 lei în afară de 8.000 kg de zahăr şi 12 vagoane de borhot.

Pentru acest an colectiviştii din Mircea-Vodă s-au angajat să scoată la ha cel puţin 50.000 kg sfeclă de zahăr.

Aspect din sală

TEHNICA NOUA IN VINIFICAŢIE în U.R.S.S.

În anii planurilor cincinale, producţia vinicolă din Uniunea Sovietică a devenit o mare ramură a industriei alimentare. S-au construit numeroase mari fabrici de vinuri şi s-au lărgit cele existente, s-a organizat producţia de şampanie pe baza a 16 mari fabrici de şampanie, utilate cu cele mai noi mijloace tehnice sovietice.

În anii din urmă s-au luat măsuri în industria vinicolă pentru ridicarea nivelului tehnic al producţiei, măsuri în urma cărora s-au dat în folosinţă noi utilaje, indigene şi de import. In ultimii ani s-au instalat cele mai noi utilaje pentru vinificarea strugurilor.

În mai multe fabrici, concasoarele centrifuge (de tipul Blacher) au luat locul fulopompei. Presele au fost îmbogăţite şi ele cu noi modele: pneumatice (tip Wilmes) şi cu acţiune continuă (tip Colin). Concasoarele centrifuge şi presele menţionate mai sus sînt produse de uzinele sovietice.

Pentru prelucrarea termică a vinului, toate fabricile mari de vinuri au fost înzestrate cu schimbătoare de căldură cu lamele, cu pasteurizatoare şi cu filtre cu lamele perfecţionate. La fabricile de vinificare primară şi secundară au căpătat o mare răspîndire rezervoarele mari metalice pentru fermentarea şi păstrarea vinului, care au scos în considerabilă măsură din producţie tradiţionala cadă de stejar.

Pentru turnarea vinului, la multe din fabricile mari de vinuri s-au instalat linii automate de turnare a vinului şi şampaniei.

În afară de instalaţiile refrigerente de mare capacitate, instalate la marile fabrici de vinuri, la o serie de centre de vinificare a strugurilor s-au montat frigorifere de capacitate redusă (10.000 calorii mari pe oră), pentru răcirea mustului în timpul sedimentării şi al fierberii.

Pe fondul progresului general înregistrat de nivelul tehnic al producţiei vinicole ies în mod deosebit în evidenţă realizările inovatorilor şi raţionalizatorilor.

Specialiştii Koşevoi, Zimmerman şi Oprea din industria vinicolă a R.S.S. Moldoveneşti au elaborat şi dat în producţie o metodă de fermentare în flux a mustului în rezervoare metalice speciale. Introducerea acestei metode are un mare efect economic în comparaţie cu fierberea mustului în butoaie, deoarece se cere un mai mic consum de braţe de muncă pentru supravegherea mustului care fierbe decît atunci cînd se folosesc vase mici şi totodată se reduc pierderile în timpul fermentaţiei. În afară de aceasta, metoda comportă un spaţiu de producţie mai mic şi permite o îmbunătăţire a stării sanitare a producţiei.

La mecanizarea producţiei de vinuri roşii în stadiul de vinificare a strugurilor a contribuit în mare măsură introducerea pompelor de evacuare a boştinei roşii în timpul golirii căzilor după fermentaţie, construite de specialiştii de la Uzina mecanică din Simferopol.

In anul 1957 s-a terminat construirea şi confecţionarea noilor maşini pentru o linie automată de turnare a vinului realizate în atelierele Fabricii de lichioruri şi băuturi spirtoase din Leningrad. Noua linie prezintă o serie de avantaje faţă de cea care funcţionează în prezent, la care unele automate necesită intervenţia muncii manuale. Proba în producţie a noii linii de turnare a arătat că ea este gata pentru a fi dată în folosinţă. Se dau de asemenea în folosinţă alte două linii automate de turnare a şampaniei, construite de Uzina de maşini „Ordjonikidze" din Tbilisi. Automatele realizate de această uzină funcţionează cu succes la o serie de fabrici de vinuri.

Articol special pentru ziarul „AGRICULTURA NOUA" de profesor M. A. GHERASIMOV
titularul catedrei de vinificaţie de la Institutul tehnologic pentru industria alimentară din Moscova

In ultimii ani toate organizaţiile de producţie vinicolă au dat o mare atenţie folosirii unor rezervoare de mare capacitate (metalice şi din beton armat) pentru păstrarea vinului şi fermentarea mustului şi a boştinei roşii. Munca desfăşurată de institutele de cercetări ştiinţifice şi experienţa practică a fruntaşilor în producţie au contribuit în mare măsură la înfăptuirea acestei măsuri, care se impunea de mult, dovedind în mod evident că în felul acesta se economisesc aproape de două ori spaţiul de producţie şi braţele de muncă şi se reduc pierderile în producţie.

O realizare neîndoioasă a vinificaţiei sovietice o constituie introducerea în producţie, la propunerea mai multor autori, a proceselor în flux. In anii din urmă, la Fabrica de şampanie din Moscova s-a experimentat şi s-a introdus în producţie o instalaţie pentru şampanizarea vinului în flux continuu, propusă de profesorul Aghibalianţ şi docentul Merjanian. Şampanizarea vinului în flux continuu reprezintă indiscutabil o metodă avansată în ceea ce priveşte organizarea procesului de producţie şi soluţionarea problemelor legate de automatizarea dirijării procesului tehnologic.

Pentru producţia vinicolă prezintă un interes indiscutabil metoda de heresare în flux a vinului într-un sistem de rezervoare, elaborată de N. F. Saenko, candidat în ştiinţe biologice, experimentată şi probată la Fabrica de vinuri Nr. 2 din Moscova. Această metodă comportă un spaţiu de producţie cu 30 la sută mai mic, reduce consumul de muncă şi sporeşte de mai bine de patru ori productivitatea în comparaţie cu metoda de producere a heresului în butoaie. În timpul heresării, în rezervoare se produce o mare acumulare de acetale şi aldehide, ceea ce permite să se mărească volumul cupajelor heresului, fără a i se reduce caracterul tipic şi calitatea.

Ţinînd seama de cerinţele consumatorilor, industria vinicolă a Uniunii Sovietice produce o mare cantitate de vinuri tinere de masă, tari şi de desert. Unităţile de producţie şi instituţiile de cercetări ştiinţifice depun eforturi susţinute pentru a îmbunătăţi necontenit calitatea acestor vinuri şi a le produce într-un răstimp cît mai scurt.

Autorul acestor rînduri a propus o instalaţie pentru o metodă în flux de prelucrare rapidă a vinurilor simple de diferite tipuri şi a coniacurilor. Această instalaţie se compune dintr-o serie de rezervoare metalice, al căror număr este determinat de capacitatea de producţie a fabricii de vinuri respective. Rezervoarele sînt prevăzute cu cămăşi şi servesc fie pentru răcirea, fie pentru încălzirea vinului. In primele rezervoare vinul se răceşte pînă la minus 4, minus 5 grade, în decurs de două zile, după care se filtrează la aceeaşi temperatură şi trece în rezervoarele pentru încălzire. Încălzirea se face în condiţii de aerisire sau fără a da acces aerului, pe o durată care depinde de tipul vinului respectiv.

Introducerea acestei metode la fabricile de vinuri, însoţită de înlăturarea totală a butoaielor şi înlocuirea lor cu rezervoare metalice, trebuie să schimbe în mod radical aspectul fabricilor de vinificare secundară şi să creeze condiţiile necesare pentru respectarea tuturor cerinţelor sanitare, care în prezent sînt adesea greu de respectat. Proba în producţie a regimului de prelucrare descris se face în prezent la una din cele mai mari fabrici de vinificare secundară din Moscova.

Nu se poate să nu menţionăm unele propuneri de raţionalizare a căror punere în aplicare a dat un ajutor substanţial producţiei vinicole. Printre acestea menţionăm introducerea la numeroase fabrici de vinuri a conductelor de sticlă în locul furtunurilor de cauciuc, care fac să se reducă pierderile şi să se îmbunătăţească starea sanitară a fabricilor.

O importanţă deosebit de mare pentru producţia vinicolă o prezintă înlocuirea dopurilor de plută cu dopuri de polietilenă la astuparea unor vinuri şi a şampaniei. Producţia de dopuri de polietilenă a fost organizată la Fabrica de şampanie din Moscova. Folosirea dopurilor de polietilenă a redus pierderile de vinuri şi rebuturile.

In cursul planului septenal (1959—1965) se prevăd progrese serioase în domeniul perfecţionării bazei tehnice de producţie a industriei vinicole. Reînzestrarea tehnică a industriei vinicole va atinge toate procesele de producţie unde se poate realiza o economie de muncă şi mijloace materiale, se poate reduce durata ciclului de producţie, se pot îmbunătăţi condiţiile de muncă şi calitatea producţiei.

Ştiri din agricultura R. Cehoslovace

In anul 1958 în R. Cehoslovacă producţia de sfeclă de zahăr a depăşit cu 65.000 tone recolta obţinută în anul 1957. Cooperativele agricole unice au cultivat sfecla de zahăr pe o suprafaţă de 3 ori mai mare decît în anul 1957. Cea mai importantă contribuţie la îndeplinirea planului a fost adusă de Slovacia, care şi-a depăşit planul cu 13 la sută.

★

Agricultura R. Cehoslovace va primi în acest an un număr însemnat de motoare Diesel. La întreprinderea „Slavia Motor" a început producţia a 3 tipuri de motoare Diesel destinate nevoilor agriculturii. Cel mai mic dintre acestea, cu o putere de 3—6,5 C.P., este cu 2/3 mai uşor decît motorul de acelaşi tip, folosit pînă acum, iar consumul de combustibil este cu 50 la sută mai redus decît cel al motoarelor cu benzină.

Al doilea motor Diesel „I.S.T.—120" răcit cu aer, se remarcă printr-un consum de combustibil foarte redus şi o putere cu 15 la sută mai mare decît cea a motoarelor asemănătoare produse în alte ţări.

★

In perioada 1950—1957, în R. Cehoslovacă au fost executate o serie de importante lucrări capitale în agricultură care depăşesc 15 miliarde coroane. Din această sumă, aproximativ 4 miliarde coroane au fost alocate sectorului socialist de stat iar peste 11 miliarde — cooperativelor agricole unice. Aceste mijloace băneşti au fost utilizate într-o mare măsură pentru construirea de obiective destinate sectorului zootehnic. Au fost construite astfel grajduri pentru 470.000 capete bovine, cocine pentru 660.000 de porci şi saivane pentru 250.000 de oi.

★

Anul acesta se va construi în marginea noului oraş Havirov un combinat modern pentru cultivarea legumelor timpurii precum şi a celor obişnuite. Combinatul va produce anual aproximativ 435 tone de legume timpurii. In sere vor fi montate instalaţii moderne şi se va experimenta încălzirea subterană a solului.

DIN R. P. D. COREEANĂ

„Satul sărac" s-a îmbogăţit

La cooperativa agricolă din Iuden

CEN GIN SAM

„Satul sărac" — aşa i se spunea cu nouă ani în urmă satului Iuden din apropierea Kesonului, aflat în acea vreme sub stăpînirea lui Li Sîn Man. Oricît se zbăteau ţăranii, muncind în dijmă pămîntul moşierilor, nu se alegeau decît tot cu tîrnul vechi din bătătură şi cu te miri ce pe masă.

„Oare cînd om apuca să trăim şi noi ca oamenii?" se întrebau ţăranii, împovăraţi de griji şi de nevoi.

Din ziua în care oamenii din părţile acestea, eliberaţi de sub jugul lui Li Sîn Man de către Armata Populară, au devenit stăpîni ai pămîntului pe care-l muncesc, ei au început să-şi făurească o viaţă nouă, o viaţă fericită, mergînd pe drumul pe care li-l arată Partidul Muncii din Coreea.

In viaţa ţăranilor acestora s-au produs prefaceri mari, îndeosebi de vreo doi ani încoace, de cînd ei şi-au unit gospodăriile, organizînd o cooperativă agricolă.

Anul trecut, ţăranii din Iuden au obţinut o recoltă mijlocie de orez de 6 tone la tenbo, iar pe-alocuri — 18,5 tone. Asta înseamnă de trei ori mai mult decît se obţinea în perioada stăpînirii japoneze şi a lui Li Sîn Man, cînd recolta de orez abia atingea 2 tone la tenbo. Recolta pe care au obţinut-o în anul 1958 membrii cooperativei agricole din Iuden le poate ajunge pe trei ani.

După ce 20 la sută din veniturile cooperativei s-au vărsat la fondul de acumulare, fiecare familie a cooperativei a primit în mijlociu cîte 70 saci de orez şi peste 12.000 voni în numerar.

Şi astfel, din sat sărac, Iudenul a devenit bogat.

Iarna trecută, ţăranii din Iuden au construit un baraj pe rîul satului, care curge în mare, şi au amenajat un lac de acumulare şi o staţie de pompare. In afară de aceasta, ei au săpat un canal de irigaţie, lung de 2 kilometri. In primăvară au irigat aproape jumătate din cîmpurile cu orez ale cooperativei.

Pe lîngă aceasta, ei au răsădit pe 86 la sută din cîmpurile cu orez, răsaduri crescute în sol uscat acoperit, metodă a cărei importanţă excepţională a fost în repetate rînduri subliniată de partid. De asemenea s-au împrăştiat pe fiecare tenbo de pămînt cîte 27 tone de îngrăşăminte locale, adică de două ori mai mult decît în anul precedent.

Fără a se opri la succesele obţinute, cooperatorii din Iuden şi-au luat angajamentul ca în anul 1959 să obţină în mijlociu 118 tone orez la tenbo pe toată suprafaţa cultivată, iar pe parcela experimentală — cîte 300—400 tone. Aceasta înseamnă de 20 de ori mai mult decît în anul 1958!

Asemenea rezultate se pot obţine numai prin irigarea totală a ogoarelor, prin electrificarea şi mecanizarea lucrărilor agricole. Tineretul din Iuden şi-a luat angajamentul să asigure cu propriile sale forţe irigarea întregii suprafeţe cultivate. Tinerii din sat au şi săpat un lac de acumulare şi un canal lung de 1.500 metri.

In anul în curs toate ogoarele cu orez vor fi irigate şi pe întreaga suprafaţă cultivată se vor planta răsaduri crescute în sol uscat acoperit.

Ţelurile pe care şi le-au propus cooperatorii din Iuden sînt uriaşe. Pentru realizarea lor va fi nevoie de peste 90.000 braţe de muncă. Ei văd rezolvarea acestei sarcini în electrificarea şi mecanizarea tuturor lucrărilor agricole. In acest an ei vor desăvîrşi mica mecanizare în sectorul transporturilor, vor instala maşini de preparat nutreţul şi alte maşini.

Perspective frumoase se întrevăd şi în producţia de culturi oleaginoase, în ramura creşterii animalelor, a creşterii peştilor de apă dulce, ş.a.m.d., ramuri a căror dezvoltare era în trecut cu neputinţă. Datorită dezvoltării acestor ramuri, venitul bănesc al cooperativei va spori de mai bine de două ori.

In prezent, potrivit planului unic al cooperativelor unite (nu de mult cooperativele mici s-au comasat în cooperative mari), se fac mari construcţii cu caracter cultural la Iuden. Cooperatorii din acest sat păşesc cu hotărîre spre un viitor fericit.

In satele din Republica Populară Democrată Coreeană se desfăşoară mari lucrări de electrificare. Această acţiune este sprijinită de muncitorii din industrie şi de studenţi. La sate se construiesc numeroase uzine hidroelectrice mici. In fotografie: un aspect din casa unui membru al cooperativei agricole din Pungok (Phenianul de Sud), care se bucură din plin de binefacerile electrificării.

CALEA PĂCII ŞI COLABORĂRII ÎNTRE POPOARE

Zilele trecute, ziarele au publicat nota guvernului U.R.S.S. adresată la 2 martie 1959 guvernului R. P. Romîne, în legătură cu încheierea Tratatului de pace cu Germania şi lichidarea regimului de ocupaţie din Berlinul occidental. Note în aceleaşi probleme au fost trimise şi guvernelor S.U.A., Angliei, Franţei şi tuturor ţărilor care au participat cu forţele lor armate împotriva Germaniei hitleriste.

Nota guvernului sovietic dovedeşte încă odată dorinţa fierbinte a Uniunii Sovietice, străduinţele pe care le depune pentru întărirea păcii în lume, pentru înlăturarea oricărei neîncrederi între ţări. In acest scop, el a venit cu propuneri concrete, în vederea încheierii Tratatului de pace cu Germania, propuneri care ţin seama de interesele tuturor popoarelor.

Poporul romîn a cunoscut pe propria lui piele urmările politicii militariste dusă de forţele reacţionare din Germania; suferinţele şi pagubele pricinuite de războiul de jaf hitlerist nu pot fi calculate. El este interesat ca niciodată să nu se mai repete o nouă agresiune germană. De aceea, în declaraţia sa din 16 ianuarie a.c., guvernul romîn a arătat că este întrutotul de acord cu conţinutul proiectului de tratat şi este gata să participe la conferinţa propusă pentru discutarea acestui proiect.

În afară de ţara noastră, încă opt ţări care au luat parte la războiul antihitlerist au declarat că aprobă întrutotul, propunerile sovietice. Alte ţări, a căror populaţie numără peste un miliard de oameni, au aprobat de asemenea proiectul de Tratat de pace cu Germania.

Aşa cum arată nota sovietică din 2 martie, guvernele puterilor apusene — în notele lor din 10 ianuarie — nu au dat nici un răspuns la propunerile concrete făcute de U.R.S.S. şi nici nu au făcut contra-propuneri. Ba, ceva mai mult. Puterile occidentale nu se dau înapoi de la nimic, pentru a înrăutăţi situaţia internaţională. Bunăoară, în legătură cu problema Berlinului, unele persoane din cercurile conducătoare ale puterilor apusene au mers pînă acolo, încît au declarat că problema menţinerii ocupării şi mai departe a Berlinului apusean, merită declanşarea unui război.

E necesar ca puterile apusene să înţeleagă că nici un fel de ameninţări nu ne pot înspăimînta şi cel mai chibzuit lucru este să fie lăsat poporul german să-şi hotărască singur soarta. Nu trebuie uitat însă că în Germania există în prezent două state germane, independente, istoriceşte constituite, care se deosebesc în ceea ce priveşte dezvoltarea lor. R. D. Germană luptă pentru întărirea păcii în lume, pentru consolidarea legăturilor paşnice între ţări. Poporul nostru e pe deplin solidar cu oamenii muncii din R. D. Germană, care sînt hotărîţi să-şi apere cuceririle lor socialiste. El este, în acelaşi timp, îngrijorat de faptul că cercurile imperialiste duc o politică de militarizare şi înarmare a Germaniei occidentale.

„Apusul nu e mai puţin ameninţat de militarismul german decît Răsăritul", a subliniat tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej în expunerea rostită în faţa activului de partid din oraşul şi regiunea Bucureşti. Toate popoarele sînt interesate în rezolvarea problemei germane, nu în direcţia în care se dezvoltă în prezent Germania apuseană, ci în direcţia apărării păcii în lume.

Trăim în secolul energiei atomice, al celor mai geniale descoperiri ale ştiinţei. Depinde de felul cum vor fi folosite, pentru a aduce fericirea sau nenorocirea popoarelor.

Pentru a preîntîmpina o evoluţie periculoasă a evenimentelor, U.R.S.S. a propus şi insistă să fie convocată o conferinţă la nivel înalt, care să examineze chestiunea Tratatului de pace cu Germania şi normalizarea situaţiei de la Berlin. „Noi sîntem pentru reunificarea Germaniei, a spus tovarăşul N. S. Hruşciov în cuvîntarea rostită la dineul oferit de Consiliul municipal al oraşului Leipzig. Domnul Adenauer şi tovarăşul Grotewohl să se întîlnească şi să se înţeleagă, iar noi vom adopta hotărîrile lor. Dacă vom proceda altfel, va însemna un amestec în treburile interne ale germanilor".

Poporul nostru, alături de toate popoarele iubitoare de pace, susţine cu tărie aceste propuneri. Nu înarmări şi pregătiri de război, ci colaborare şi întrecere paşnică între ţări, pentru binele întregii omeniri.

CRONICA EXTERNĂ

Pentru pace şi comunism

Vineri au fost date publicităţii rezultatele alegerilor pentru sovietele supreme republicane care au avut loc la 1 martie în 9 din cele 15 republici unionale ale U.R.S.S. Majoritatea covîrşitoare a populaţiei din fiecare republică, peste 99,8 la sută din alegători, şi-a dat votul său candidaţilor blocului comuniştilor şi al celor fără de partid. Este o nouă şi înflăcărată aprobare dată de întreg poporul fiecăreia din republicile în care au avut loc alegeri, măreţului program al construcţiei comuniste pe care-l reprezintă planul de şapte ani adoptat de recentul Congres al P.C.U.S. Este un vot dat oamenilor care-şi consacră întreaga lor pricepere de muncă marii cauze a înfloririi patriei sovietice, a binelui poporului, a victoriei comunismului.

In celelalte şase republici, alegerile vor avea loc la 15 martie.

Puternice demonstraţii antiimperialiste

Pe zi ce trece lupta popoarelor din ţările coloniale şi dependente împotriva imperialismului hrăpăreţ, a politicii înrobitoare dusă de S.U.A., capătă o tot mai largă amploare. Puternice manifestaţii de acest fel au avut loc marţea trecută şi în zilele următoare în două ţări din America Latină: Bolivia şi Columbia.

In capitala Boliviei, La Paz, mulţimea indignată a protestat în cadrul unei mari demonstraţii împotriva amestecului S.U.A. în treburile interne ale ţării. Mînia poporului a izbucnit la aflarea conţinutului unui articol publicat de revista americană „Time" şi în care era vorba despre un plan de împărţire a Boliviei între vecinii săi. Articole calomnioase la adresa Boliviei au mai apărut şi în alte ziare americane. Din ele rezultă că imperialiştii sînt gata să folosească cele mai mîrşave planuri pentru a întări poziţiile monopolurilor în economia diferitelor ţări.

Ura populaţiei din capitala Boliviei a fost atît de puternică, încît manifestanţii au încercat să atace sediul ambasadei S.U.A. Pentru a opri mulţimea, poliţia a înconjurat clădirea ambasadei şi s-a folosit de arme şi gaze lacrimogene. Miercuri şi joi, demonstraţiile de protest au căpătat o şi mai mare amploare.

In capitala Columbiei, Bogota, s-a desfăşurat tot în cursul zilei de marţi o puternică manifestaţie de protest împotriva scumpirii traiului. Şi în această ţară, îndelungata stăpînire a monopolurilor din S.U.A. şi a dictaturii agentului lor Pinilla, răsturnat în mai 1958, s-a răsfrînt în mod dureros asupra nivelului de viaţă al populaţiei. Nu de mult actualul guvern, alcătuit din reprezentanţi ai partidelor burgheze, şi-a anunţat intenţia de a mări taxele la transportul în comun.

Manifestaţii puternice au avut loc nu numai în capitala Columbiei, ci şi în alte localităţi şi ele au continuat şi în zilele următoare.

In altă parte a lumii, în Nyassaland, posesiune a Angliei în Africa Centrală, continuă să se desfăşoare de asemenea o puternică mişcare antiimperialistă. Nyassalandul a devenit teatrul unei îndîrjite lupte pentru afirmarea dreptului populaţiei la autodeterminare. Autorităţile colonialiste au trecut la represiuni crunte. Incercînd să facă faţă tulburărilor care au cuprins populaţia băştinaşă, ele au introdus starea de asediu şi legea marţială, au adus importante forţe militare în principalele localităţi. Pînă acum au fost înregistraţi numeroşi morţi şi răniţi şi au fost făcute sute de arestări din rîndul luptătorilor pentru drepturile populaţiei băştinaşe.

Arestările şi schingiuirile, gloanţele şi lagărele de concentrare nu pot înăbuşi însă dorinţa de libertate şi viaţă mai bună care răzbate cu putere în rîndul popoarelor din ţările care gem încă sub jugul cercurilor imperialiste.

SPORT

In cadrul „CONCURSULUI BILANŢ"

Asociaţii sportive săteşti fruntaşe

In vederea dezvoltării pe scară largă a culturii fizice şi sportului la sate, pentru îmbunătăţirea organizării muncii sportive şi educative, întăririi bazei materiale a asociaţiilor, ridicarea nivelului tehnic al sportivilor săteni, stabilirea celor mai bune asociaţii, U.C.F.S. organizează anual „Concursul bilanţ" „Cea mai bună asociaţie sportivă sătească".

In cadrul asociaţiilor sportive din raionul Tg. Mureş, a fost desemnată asociaţie fruntaşă pe raion „Nirajul" din Miercurea Niraj (preşedinte: Deutsch Gyorgy; secretar: Récsei Ştefan) care în cadrul întrecerii a obţinut 4.714 puncte pe anul 1958. În această comună sportul cunoaşte o largă dezvoltare în rîndul ţăranilor muncitori. Aici activează secţii puternice de volei, atletism, fotbal, popice, etc., în cadrul cărora ţăranii muncitori îşi desfăşoară o bogată activitate, asigurată prin bazele sportive ca: terenuri de fotbal, cu vestiare, volei, popicărie cu pistă dublă, club etc.

Pe locul al doilea în cadrul „Concursului bilanţ" s-a clasat „Voinţa" Troiţa cu 3.803 puncte, iar pe locul al treilea „Stăruinţa" Găleşti cu 3.509 puncte urmate fiind în ordine de „Mureşul" Cristeşti, „Viaţa Nouă" Ciba-Nicoleşti, „Progresul" Dumbrăvioara, „Inainte" Satul Nou, „Stăruinţa" Acăţari, „Energia" Ungheni, „Platoul Nirajului" Vărgata etc.

PAUŞ IOAN
corespondent

SPARTACHIADA DE IARNĂ

Aspecte de la etapa raională de la Vidra

Duminică dimineaţa. Căminul cultural „Mihail Eminescu" din Vidra, cunoaşte o animaţie deosebită. Sînt prezenţi aci numeroşi tineri veniţi cu rutiere şi căruţe din satele şi comunele raionului, pentru a participa la concursurile sportive din cadrul etapei raionale a Spartachiadei de Iarnă, ediţia a 4-a. Mare parte dintre concurenţi n-au mai participat pînă acum la o asemenea competiţie. Printre aceştia se numără şi un grup de tineri ţărani muncitori din comuna Singureni. Ei au fost atraşi să practice trînta sau halterele cu ocazia unei „duminici sportive", care a fost organizată astă toamnă la Singureni. Şi iată-i acum luptînd cu multă dîrzenie la etapa raională a Spartachiadei, unde au reuşit să cucerească cîteva titluri de campioni. Aci, un merit deosebit îl are şi tînărul utemist Gh. Simion, care s-a ocupat de pregătirea şi organizarea concursurilor la Singureni.

Iată rezultatele tehnice ale etapei raionale de la Vidra.

La trîntă, categoria 55 kg, pe primul loc s-a clasat Ion Dumitru, ţăran întovărăşit din Vidra; 61 kg. Petre Gheorghe (Singureni); 68 kg. Constantin Răgalia (Singureni); 76 kg. Constantin Manole (Vărăşti); peste 84 kg. Aurel Nedea (Cooperativa 30 Decembrie).

La şah, — fete — Stanca Aneta (Singureni) a învins în finală pe Iosefina Anghel (30 Decembrie), iar la băieţi, Dumitru Neacşu (Vărăşti) l-a întrecut în finală pe Ion Sandu (30 Decembrie).

Deosebit de disputate au fost şi întrecerile de tenis de masă. La fete, pe primul loc s-a clasat Sabina Pîrvu (30 Decembrie) iar la băieţi, Radu Ion (Comana) a învins în finală pe Ion Riacu (30 Decembrie).

Deşi halterele (ridicarea de greutăţi) este o disciplină introdusă pentru prima oară, totuşi ea s-a bucurat de un deosebit interes în rîndurile concurenţilor din raionul Vidra. Şi trebuie menţionat că la etapa raională au participat concurenţi la toate categoriile. Pe primele locuri s-au clasat, în ordinea categoriilor — 55 kg. — 65 kg. — 75 kg. şi peste 75 kg. — Aurel Cobac (Vidra), Ion Deac (30 Decembrie), Dumitru Curtaşu (Singureni) Anton Anania (30 Decembrie).

La concursul de gimnastică — băieţi — pe primul loc s-a clasat echipa din comuna Vărăşti, iar la fete, primul loc a fost ocupat de echipa Combinatului agroalimentar „30 Decembrie".

Trebuie subliniat că la fiecare disciplină comisiile de organizare au fost conduse de profesori de specialitate.

★

Intrecerile s-au terminat. Concurenţii au plecat acasă, la locurile lor de muncă. Cîştigătorii sînt fericiţi. S-au calificat pentru etapa regională. Cîştigătorii de la trîntă aşteaptă cu nerăbdare această nouă întrecere. Ei au de apărat titlul de campioni pe regiune, pe care raionul Vidra l-a cîştigat consecutiv la 2 ediţii ale Spartachiadei Tineretului. Vor reuşi să-l cîştige şi la această ediţie? Răspunsul îl vom avea la 22 martie, cînd se va desfăşura etapa regională.

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".